Proletariusze wszystkich krajów łączcie się!

Trybuna Ludu

Organ KC Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej

NR 352 (365) ROK II — WARSZAWA — PIĄTEK, 23 GRUDNIA 1949 R. — WYDANIE F — CENA 5 ZŁ

Pokłosie Wielkiego Dnia

Siedemdziesiąta rocznica urodzin towarzysza Stalina — kontynuatora dzieła Lenina, Wodza międzynarodowego ruchu robotniczego, genialnego teoretyka i praktyka rewolucji proletariackiej i socjalistycznego budownictwa, którego imię stało się sztandarem walki całej postępowej ludzkości — poruszyła do głębi masy ludowe i stała się niezrównaną manifestacją sił pokoju, postępu i socjalizmu.

Potężna fala zobowiązań produkcyjnych przeszła przez cały Związek Radziecki i kraje demokracji ludowej. Ze wszystkich stron świata robotnicy, chłopi, inteligenci ślą Wielkiemu Stalinowi podarki, będące wyrazem głębokiej miłości do Wodza i oddania dla idei, której On służy przez całe życie.

Przebieg obchodów wykazał jak potężnie brzmi słowo Stalin, jaka siła stoi za tym imieniem, wymawianym wszędzie gdzie toczy się walka o pokój, o socjalizm. Uroczystości te stały się wspaniałą manifestacją międzynarodowej solidarności mas pracujących, a przede wszystkim ich przywiązania do Związku Radzieckiego, twierdzy socjalizmu i pokoju, nadziei całej postępowej ludzkości.

Ta międzynarodowa solidarność i przywiązanie do Związku Radzieckiego i jego Wodza Józefa Stalina, znalazła swój wyraz także na ulicach Moskwy, gdzie delegacje ze wszystkich stron globu ziemskiego manifestowały wraz z ludnością stolicy ZSRR na cześć towarzysza Stalina.

I w Moskwie i wszędzie: od Szanghaju po Paryż, we wszystkich zakątkach globu, słowo Stalin przeplatało się ze słowem pokój. Bo te dwa słowa są dziś nierozłącznie ze sobą związane i milionowe masy pracujące wszystkich krajów nadają tym słowom tę samą treść.

I w takiej to chwili Prezydium Rady Najwyższej ZSRR powzięło doniosłe postanowienie, które przywitane zostanie z uznaniem przez masy ludowe.

Dekretem Prezydium Rady Najwyższej ZSRR postanowiono ufundować Międzynarodowe Nagrody Stalinowskie „za działalność na polu utrwalenia pokoju między narodami". Otrzymać tę nagrodę może obywatel każdego kraju na świecie, niezależnie od swych poglądów politycznych, wierzeń religijnych i przynależności rasowej, jeśli stał się tego godny z tytułu wybitnych zasług na polu walki przeciwko podżegaczom wojennym, walki o utrwalenie pokoju.

Nagrody te w liczbie od 5 do 10 przyznawane będą przez specjalnie powołany w tym celu Międzynarodowy Komitet Nagród Stalinowskich, co roku w dniu urodzin Józefa Stalina.

Dekret Prezydium Rady Najwyższej ZSRR wiążąc Międzynarodowe Nagrody Pokoju z imieniem Józefa Stalina, stanowi nie tylko uczczenie historycznych zasług wielkiego Wodza mas pracujących świata dla sprawy pokoju. W słowach tego dekretu mieści się jednocześnie głęboka prawda XX wieku — wieku stalinowskich zwycięstw nad siłami kapitalizmu i imperializmu — zwycięstw, które milowymi krokami przybliżają ludzkość do pełnego triumfu komunizmu.

Ta prawda widoczna jest wszędzie gdzie toczy się walka o pokój:

w codziennej pracy ludzi radzieckich, we wspaniałym, ofiarnym trudzie „narodu stu narodów" na jego drodze do komunizmu, w umacnianiu twierdzy światowego obozu pokoju;

w pracy nad budową podstaw socjalizmu w krajach demokracji ludowej;

w walce mas pracujących krajów kapitalistycznych Europy i Ameryki;

w walce narodowo - wyzwoleńczej ludów kolonialnych.

I wszędzie, we wszystkich krajach świata sprawa walki o pokój nierozłącznie związana jest z imieniem Józefa Stalina, to właśnie imię Józefa Stalina, to właśnie przykład Jego życia, Jego nauki i wskazania mobilizują milionowe rzesze ludzi wszystkich ras i wyznań, ludzi różnych poglądów politycznych do walki o pokój.

To właśnie Józef Stalin — głowa państwa radzieckiego, prowadzącego konsekwentną politykę pokoju, organizator historycznych zwycięstw nad siłami agresji i wojny — natchnął te milionowe masy pracujące wszystkich krajów wiarą we własne siły, wiarą w możliwość pokrzyżowania zbrodniczych planów rozpętania nowej pożogi wojennej.

To właśnie Józef Stalin wskazuje najlepiej, jak skutecznie walczyć o umocnienie pokoju, tego najgłębszego pragnienia całej pracującej ludzkości.

I dlatego pod przewodem Józefa Stalina, pod przewodem ZSRR skupiają się dziś obrońcy pokoju ze wszystkich krańców świata, ci wszyscy, którzy rozumieją, że o pokój się nie prosi, że należy w jego obronie walczyć.

Rośnie i potężnieje z dnia na dzień światowy obóz pokoju — obóz, na którego czele stoi ukochany Wódz i nauczyciel międzynarodowej klasy robotniczej, niezłomny szermierz sprawy pokoju, sprawy uwolnienia całej ludzkości od groźby wojny, sprawy braterskiego współżycia między narodami, sprawy komunizmu — Wielki Stalin.

Rośnie i potężnieje, odnosi wielkie sukcesy, bo jego podstawową siłą, jego sztabem nakreślającym jedynie słuszną taktykę i strategię działania, taktykę i strategię zwycięstwa jest międzynarodowy ruch robotniczy z WKP(b) na czele, uzbrojony naukami marksizmu - leninizmu, naukami towarzysza Stalina.

Odznaczenie towarzysza Stalina orderem Lenina, jest jednym jeszcze wyrazem powszechnej prawdy, która tkwi mocno w świadomości mas ludowych: „Stalin, to Lenin dnia dzisiejszego".

„Partia bolszewicka, naród radziecki i cała postępowa ludzkość widzą w Tobie nauczyciela i wodza, genialnego kontynuatora nieśmiertelnego dzieła Lenina" — czytamy w piśmie gratulacyjnym, wystosowanym do towarzysza Stalina przez KC WKP(b) i Radę Ministrów ZSRR.

W tym wielkim święcie narodów radzieckich, które jest także świętem całej postępowej ludzkości, wziął serdeczny udział naród polski, który ma szczególne powody do wdzięczności dla towarzysza Stalina. Manifestacja, jaką zgotował Sejm Rzeczypospolitej na cześć Wielkiego Przyjaciela Polski, była wyrazem uczuć najszerszych mas pracujących naszego kraju, uczuć które znalazły już przedtem wyraz w szerokiej akcji zobowiązań produkcyjnych, w przesyłaniu podarków drogiemu Solenizantowi i w działalności Komitetu obchodu rocznicy urodzin towarzysza Stalina.

Masy ludowe Polski łącząc się z narodami Związku Radzieckiego i całym postępowym światem w uczczeniu 70 rocznicy urodzin towarzysza Stalina, wyraziły swe najgorętsze przywiązanie dla Wielkiego Wodza i Nauczyciela, którego walka i praca, którego pomoc dla narodu polskiego, otwierają nam drogę wspaniałego rozwoju.

Ludy całej kuli ziemskiej święciły dzień 70-lecia urodzin Towarzysza Józefa Stalina

Obchody i uroczystości ku czci towarzysza Stalina przekształciły się w żywiołowe manifestacje setek milionów ludzi na rzecz przyjaźni ze Związkiem Radzieckim, przekształciły się w manifestacje głębokich uczuć miłości i uwielbienia dla Wielkiego Bojownika o pokój, wolność i socjalizm. Do stolicy Związku Radzieckiego przybyli na uroczystość obchodu 70-lecia urodzin towarzysza Stalina przedstawiciele krajów demokracji ludowej i delegaci mas pracujących krajów kapitalistycznych. 800 milionów ludzi w krajach wyrwanych spod władzy imperializmu i dziesiątki milionów walczących o socjalizm w krajach kapitalistycznych — dało wyraz miłości i szacunku dla wodza światowego obozu pokoju demokracji i socjalizmu.

Dzień 21 grudnia święcił wraz z masami pracującymi całego świata niezwykle uroczyście także naród polski. W dniu tym odbyło się uroczyste posiedzenie Sejmu Ustawodawczego RP w obecności Prezydenta Bolesława Bieruta. W Warszawie położony został kamień węgielny pod pomnik Przyjaźni Polsko - Radzieckiej, a w Krakowie odsłonięto tablice pamiątkowe na domu, w którym w latach 1912 — 1913 żył i pracował Włodzimierz Lenin. Z całego kraju płyną meldunki i o wykonaniu i przekroczeniu zobowiązań podjętych dla uczczenia Wielkiego Jubileuszu. W Dniach Pracy Stalinowskiej wzięli masowy udział robotnicy, chłopi i inteligencja pracująca. Listy, napływające od przedstawicieli całego społeczeństwa świadczą o uczuciach czci i miłości, jakie żywi naród polski dla Wodza mas pracujących całego świata.

W Muzeum Wojska Polskiego w Warszawie otwarta została wystawa, poświęcona życiu i działalności towarzysza Józefa Stalina.

Foto AR

Pismo gratulacyjne KC WKP(b) i Rady Ministrów ZSRR do Towarzysza Stalina

KC WKP(b) i Rada Ministrów ZSRR wystosowały następujące pismo gratulacyjne do Józefa Stalina:

Do towarzysza Stalina — wielkiego wodza i nauczycie la kontynuatora nieśmiertelnego dzieła Lenina.

Drogi przyjacielu, towarzyszu broni, nauczycielu i wodzu!

Komitet Centralny Wszechzwiązkowej Komunistycznej Partii Bolszewików i Rada Ministrów ZSRR w dniu 70-ej rocznicy Twych urodzin serdecznie pozdrawia Ciebie, wielkiego towarzysza broni i przyjaciela Lenina, genialnego kontynuatora jego nieśmiertelnego dzieła, niestrudzonego budowniczego komunizmu, naszego mądrego nauczyciela i wodza!

Wraz z Leninem tworzyłeś, towarzyszu Stalin, partię bolszewików, w ścisłej przyjacielskiej współpracy z Lenin nem opracowywałeś ideologiczne, organizacyjne, taktyczne i teoretyczne podstawy bolszewizmu, hartowałeś partię w surowych walkach o wyzwolenie ludzi pracy i przekształciłeś ją w najpotężniejszą na świecie partię rewolucyjną.

Jako nieustraszony rewolucjonista, genialny teoretyk i wielki organizator poprowadziłeś wraz z Leninem pewnie i śmiało, stanowczo i rozważnie partię i klasę robotniczą do powstania zbrojnego i do rewolucji socjalistycznej.

Byłeś towarzyszu Stalin, wraz z Leninem inicjatorem i wodzem Wielkiej Październikowej Rewolucji Socjalistycznej oraz założycielem pierwszego na świecie radzieckiego państwa socjalistycznego robotników i chłopów. W latach wojny domowej i obcej interwencji Twój geniusz organizatora i dowódcy poprowadził naród radziecki i jego bohaterską Armię Czerwoną do zwycięstwa nad wrogami ojczyzny.

Pod Twoim, towarzyszu Stalin, niezwyciężonym kierownictwem dokonano olbrzymiej pracy, tworząc narodowe republiki radzieckie i jednocząc je w jedno państwo związkowe — ZSRR.

Gdy śmierć przerwała nić życia wielkiego Lenina, Ty, towarzyszu Stalin, wzniosłeś wysoko owiany chwałą sztandar Lenina i poprowadziłeś naszą partię odważnie i zdecydowanie po drodze leninowskiej. Partia bolszewików, silna swą wiernością wobec leninizmu, torowała niezbadany jeszcze w historii szlak budowy socjalizmu w kraju otoczonym pierścieniem państw kapitalistycznych.

Olbrzymie znaczenie dla zwycięstwa socjalizmu miała rozwinięta i wzbogacona przez Ciebie, towarzyszu Stalin, teoria leninowska, o możliwości zwycięstwa socjalizmu w naszym kraju. Wrogowie socjalizmu, wrogowie narodu radzieckiego i partii komunistycznej usiłowali bezskutecznie zepchnąć naszą partię z leninowsko - stalinowskiej drogi, rozbić ją od wewnątrz, pozbawić klasę robotniczą wiary w jej własne siły i w możność zbudowania socjalizmu. Bezlitośnie demaskowałeś zbrodnicze, przestępcze usiłowania wrogów ludu — rozbrojenia partii pod względem ideologicznym, rozbicia jej jedności oraz doprowadzenia do zguby władzy radzieckiej i socjalistycznej rewolucji. W zaciekłej walce przeciwko zdrajcom i renegatom sprawy socjalizmu, przeciwko trockistom, bucharinowcom, nacjonalistom burżuazyjnym i innym wrogom — wokół Ciebie, towarzyszu Stalin, ukształtował się trzon kierowniczy naszej partii, który obronił niezwyciężony sztandar Lenina, zjednoczył partię komunistyczną i wyprowadził naród radziecki na sze

(Dokończenie na str. 3)

Sejm Ustawodawczy RP złożył hołd Józefowi Stalinowi w dniu urodzin

Na uroczystym posiedzeniu w dniu 21 grudnia Sejm Ustawodawczy uczcił 70-lecie urodzin Wielkiego Budowniczego nowej epoki Józefa Stalina.

Sala posiedzeń Sejmu Ustawodawczego wypełniona była po brzegi.

Ponad fotelem marszałkowskim, na tle olbrzymich, szkarłatnych szarf — wielkie białe popiersie genialnego Wodza międzynarodowego proletariatu — Józefa Stalina. Pod sklepieniem Biały Orzeł.

Na uroczyste posiedzenie przybył Rząd in corpore z tow. Premierem- Józefem Cyrankiewiczem, Wicepremierami tow. Hilarym Mincem i ob. Antonim Korzyckim oraz Marszałkiem Polski — Ministrem Obrony Narodowej tow. Konstantym Rokossowskim na czele.

W lożach udekorowanych kwiatami, zajęli miejsca członkowie korpusu dyplomatycznego, akredytowanego w Warszawie.

W chwili, gdy Marszałek Kowalski otwiera posiedzenie Sejmu Ustawodawczego na salę wchodzi, witany długo niemilknącymi oklaskami, Prezydent Rzeczypospolitej tow. Bolesław Bierut i zajmuje miejsce w pięknie udekorowanej loży.

Uroczyste posiedzenie otworzył Marszałek Sejmu Władysław Kowalski, wygłaszając gorące i serdeczne przemówienie, poświęcone 70 rocznicy urodzin Dostojnego Jubilata — Przywódcy i Nauczyciela całej postępowej ludzkości — Józefa Stalina. (Tekst przemówienia podajemy oddzielnie).

W czasie przemówienia Marszałka Sejmu Władysława Kowalskiego — izba co chwilę manifestowała swoje gorące uczucia przywiązania i czci dla Twórcy pierwszego państwa socjalistycznego — Józefa Stalina.

Na trybunę sejmową wchodzi tow. Premier Józef Cyrankiewicz, poświęcając obszerne przemówienie historycznemu znaczeniu dzieła Józefa Stalina.

Przemówienie tow. Premiera Cyrankiewicza

Obywatelu Prezydencie!
Wysoka Izbo!

Zebraliśmy się dzisiaj, aby uczcić wielkiego Człowieka naszej epoki, który wprowadził przełom w stosunkach między narodem polskim, a narodami Związku Radzieckiego — w kierunku wieczystej przyjaźni i braterstwa między naszymi narodami.

Cześć narodu polskiego dla Józefa Stalina wyrosła nie tylko ze stosunku Stalina do Polski i z przełomu między naszymi narodami, ale z ogromu osiągnięć i dokonań Stalina, których waga ma znaczenie ogólnoludzkie.

Gdyby spróbować określić treść dzisiejszego uroczystego posiedzenia reprezentacji narodu, można posłużyć się prostymi słowami chłopki, która poprzez swoje własne i swojej rodziny losy — tak widzi sprawę całego naszego narodu:

„Kochany Towarzyszu Stalinie! Życzę Towarzyszowi długiego zdrowia i pomyślności, bo jak by nie Wy i Wasza Partia, to by my już dawno nie żyli, albo by my byli we wielkim nieszczęściu i nędzy. Takich rodzin jak my jest w Polsce tysiące i oni ze mną życzą Towarzyszowi długiego życia i pomyślnej pracy, żeby już nigdy nie było na świecie wojny, wyzysku i nędzy, żeby wszyscy robotnicy i chłopi byli braćmi i szli za Towarzysza przykładem".

Można mówić słowami robotników, pełnymi miłości, oddania, twardych zobowiązań dalszej pracy i walki dla sprawy, której On jest wodzem.

Można mówić słowami uczonych i poetów.

Można mówić wywodami przywódców proletariackich wszystkich krajów — formułujących zadania klasy robotniczej w walce, której On jest wodzem.

Można wrócić do prostych słów i wsłuchać się w pełen bólu list matki francuskiej, której syn zginął w Mauthausen i która całą nadzieję walki o lepszy świat składa — tak jak miliony kobiet i matek — u progu nowej epoki — Stalinowi.

Mówią — i to mocno mówią o myślach, o uczuciach milionów ludzi — ogromne ilości podarków, płynących ze wszystkich krajów, podarków, które są deklaracjami, wyznaniem wiary, demonstracją, przejawem pomysłowości, wyrazem ludzkiego ciepła. I to ludzkie ciepło, ciepło uczuć, wdzięczności i nadziei otacza dziś Stalina tak jak nikogo dotychczas.

Jakżeż różnorodne i żywiołowe są formy tego najbardziej masowego w historii ruchu, skupiającego całą postępową ludzkość wokół swojego Wodza, wokół — jak Stalina określił Prezydent Bierut — zwycięskiego Wodza nowej epoki.

Jak w szczególności wzruszająca jest suma ciepła, serdeczności, promieniującej ku Stalinowi z ludzi wszystkich ras i wszystkich narodowości.

Epoka realizacji najlepszych dążeń człowieka

Warto pomyśleć chwilę nad wszystkimi przejawami tego wielkiego ruchu sympatii do Stalina, ruchu, który biegnie po społecznych przekrojach poprzez wszystkie narody, poprzez cały świat, obalając wszelkie granice państwowe.

Warto wsłuchać się w słowa proste i w słowa uczonych, w manifestacje — w referaty i pogadanki — w słowa pojedyńcze i w słowa formułujące poglądy—i walkę milionów — odczytywać myśli milionów ludzi — i warto próbować zdać sobie sprawę, na czym polega najistotniejsza przyczyna tego niezwykłego w historii ruchu serdecznej solidarności milionów ludzi z Józefem Stalinem.

Wydaje się, że nie trudno tę przyczynę znaleźć i że znalazłszy ją trzeba sobie jej przełomowe znaczenie należycie uświadomić.

Od wieków istniał pęd mas ludowych do wolności, istniała tęsknota za sprawiedliwym światem, istniała walka o zrzucenie zmieniających się form ucisku człowieka przez człowieka.

Wydaje się, że namacalna realność najlepszych dążeń człowieka — i osiągalność dawniej utopijnych celów, jakimi było dobro ludzkości że realność i osiągalność najszczytniejszych dążeń ludzkości, tak znakomicie przybliżona przez Marksa i Engelsa i urzeczywistniana przez Lenina, a teraz przez Stalina, wodza proletariatu, to najbardziej charakterystyczne znamię przełomu epoki ku socjalizmowi, to największy dotychczas przełom duchowy w historii ludzkości.

Dzięki teorii, stanowiącej naukowy wyraz interesów klasy robotniczej, dzięki teorii Marksa, Lenina i Stalina, wtopionej w praktykę partii nowego typu — wyznaczającej cele w walce wyzwoleńczej klasy robotniczej — a pod wodzą klasy robotniczej masy ludowe, świadomie jak nigdy dotąd i zwycięsko, jak nigdy dotąd, kształtują przyszłość świata, ucząc walki uciemiężonych i ujarzmionych, niosąc im nadzieję i wyzwolenie. Taki jest sens

(Dokończenie na str. 4)

W Warszawie założono kamień węgielny pod pomnik Przyjaźni Polsko-Radzieckiej

W dniu 21 bm. odbyło się w Warszawie uroczyste założenie kamienia węgielnego pod Pomnik Przyjaźni Polsko - Radzieckiej, który wzniesiony zostanie — zgodnie z uchwałą Ogólnokrajowego Komitetu Uczczenia 70 Rocznicy Urodzin towarzysza Stalina — w jednym z najpiękniejszych punktów odbudowującego się miasta, na skrzyżowaniu Nowej Marszałkowskiej i projektowanej Osi Saskiej.

Uroczystość złożenia kamienia węgielnego była jedną z radosnych manifestacji, którymi lud Warszawy uczcił 70 rocznicę urodzin Wielkiego Stalina. Już na długi czas przed rozpoczęciem uroczystości w Ogrodzie Saskim gromadziły się delegacje i poczty sztandarowe warszawskich organizacji partyjnych, i organizacji społecznych, przedstawiciele warszawskich fabryk i zakładów pracy, grupy młodzieży oraz liczne rzesze mieszkańców Stolicy.

Na uroczystość przybył, witany entuzjastycznie przez zebranych, przewodniczący Ogólnokrajowego Komitetu Uczczenia 70 Rocznicy Urodzin towarzysza Stalina - Prezydent RP, tow. Bolesław Bierut w towarzystwie Marszałka Polski tow. Rokossowskiego, premiera tow. Cyrankiewicza, wicepremierów tow. Minca i ob. Korzyckiego, członków Rządu oraz przedstawicieli KC PZPR.

Do zebranych przemówił następnie przewodniczący CRZZ, sekretarz KC PZPR, tow. Aleksander Zawadzki.

Przemówienie tow. A. Zawadzkiego

Obywatelu Prezydencie!
Towarzysze i Obywatele!

Zebraliśmy się w tym miejscu, w sercu naszego kraju — Warszawie, by dając wyraz woli całego narodu polskiego, dokonać aktu założenia kamienia węgielnego pod pomnik Przyjaźni Polsko - Radzieckiej.

Pomnik ten po wieczne czasy będzie symbolizował gruntowny i zbawienny przełom we wzajemnych stosunkach między narodem polskim i narodami Związku Radzieckiego.

Pomnik ten będzie symbolizował przełom, którego obfite, a nad wyraz korzystne dla ludu polskiego owoce zebraliśmy już i zbierać będziemy w przyszłości.

Zebraliśmy już, albowiem dzięki Związkowi Radzieckiemu odzyskaliśmy swą niepodległość i suwerenny byt państwowy, a zarazem uzyskaliśmy i uzyskujemy jego wydatną pomoc w odbudowie zniszczonego kraju i jego stolicy, korzystaliśmy i korzystamy z nieprzebranego bogactwa jego doświadczeń w budowie lepszej przyszłości dla ludu roboczego na-

(Dokończenie na str. 2)

Odsłonięcie pamiątkowych tablic w Krakowie w miejscu gdzie przebywali Lenin i Stalin

W dniu 21 bm. odsłonięte zostały w Krakowie przez przedstawiciela Rządu RP, tow. min. Świątkowskiego, 2 historyczne tablice marmurowe na domu przy ul. Lubomirskiego Nr 49, gdzie przez kilka miesięcy w roku 1912 — 1913 mieszkał Lenin i gdzie w styczniu 1913 roku pod kierownictwem Lenina i Stalina odbyła się konspiracyjna narada socjaldemokratycznej partii robotniczej Rosji (bolszewików).

Uroczystość odsłonięcia historycznych tablic, była dla Krakowa kulminacyjnym punktem obchodu 70 rocznicy urodzin towarzysza Stalina. Cała ulica Lubomirskiego i przyległe do niej boczne ulice wypełniły się tłumami robotników, chłopów z wsi podkrakowskich, młodzieży.

Tuż naprzeciw trybuny ustawiła się kompania honorowa WP ze sztandarem i orkiestrą.

Na uroczystość odsłonięcia tablic przybył przedstawiciel Rządu RP, tow. min. Świątkowski, któremu towarzyszyli: przedstawiciel KC PZPR, tow. Daniszewski, wojewoda krakowski, tow. Pasenkiewicz, sekretarz KW PZPR, tow. Rybicki i prezydent miasta, tow. Dobrowolski.

W uroczystości wzięli również udział: konsul ZSRR, Bakunow i konsul Czechosłowacji, Andrasz. Witany gorącymi oklaskami wchodzi na trybunę tow. minister Świątkowski.

„W dniu, w którym naród polski wraz z narodem Związku Radzieckiego i całą ludzkością — powiedział m. in. tow. min. Świątkowski — obchodzi uroczyście jubileuszowe święto — rocznicę urodzin towarzysza Stalina, wielkiego kontynuatora dzieła Lenina, koryfeusza nauki marksistowsko - leninowskiej i wielkiego przyjaciela narodu polskiego, obecna uroczystość w Krakowie ma swą głęboką historyczną wymowę.

Tu, w Krakowie, w tym domu pracował Lenin nad zagadnieniem narodowościowym. W dyskusjach, prowadzonych w Krakowie na ten temat, brał czynny udział Stalin. Tu sformułowane zostały zasady samostanowienia narodów o swoim losie, które partia bolszewicka pod wodzą Lenina i Stalina po zwycięskiej rewolucji proletariackiej konsekwentnie realizowała, przynosząc również i Polsce utraconą ongiś niepodległość.

Tablice, które dzisiaj odsłaniamy, są jednym z symboli braterstwa i solidarności proletariatu polskiego i klasy robotniczej Związku Radzieckiego" — powiedział na zakończenie tow. min. Świątkowski.

Wśród dźwięków „Międzynarodówki" tow. min. Świątkowski odsłonił obie historyczne tablice.

Delegacje społeczeństwa polskiego złożyły w ambasadzie ZSRR życzenia dla Józefa Stalina

W uroczystym dniu 70 rocznicy urodzin towarzysza Stalina ludność stolicy oraz delegacje ze wszystkich województw składały w ambasadzie ZSRR na ręce I sekretarza Kuzniecowa i attaché wojskowego, gen. Orłowa, serdeczne i gorące życzenia dla Wodza mas pracujących całego świata.

W ciągu 7 godzin przybywały bez przerwy delegacje partii politycznych, związków zawodowych, organizacji społecznych, młodzieży, zakładów pracy, poszczególnych instytucji, uczelni, redakcji pism, wydawnictw itp.

W imieniu Komitetu Centralnego PZPR życzenia złożyli członkowie Komitetu Centralnego, tow. tow.: Hilary Chełchowski, Jerzy Albrecht i Ostap - Dłuski. Delegacji ZSL przewodniczył wiceprezes Niećko. Przybyły również delegacje Stronnictwa Demokratycznego, z wicemarszałkiem Sejmu, Barcikowskim i Stronnictwa Pracy, z min. Michejdą na czele.

Delegacja Prezydium Polskiego Komitetu Obrońców Pokoju, której przewodniczył tow. min. Rapacki, życzyła Wodzowi światowego obozu pokoju, pełnego zwycięstwa w Jego walce. Ruch związkowy reprezentowała delegacja CRZZ z tow. Popielem na czele oraz liczni przedstawiciele Zarządów Głównych poszczególnych związków.

Z życzeniami przybyli również przedstawiciele władz centralnych: Towarzystwa Przyjaźni Polsko-Radzieckiej, Związku Samopomocy Chłopskiej, Ligi Kobiet, Towarzystwa Przyjaciół Żołnierza oraz organizacji młodzieżowych.

W imieniu Komitetu Warszawskiego PZPR złożył życzenia I sekretarz KW, tow. St. Zawadzki, przybyły również delegacje wszystkich komitetów dzielnicowych stolicy.

W prostych i szczerych słowach życzył polski świat pracy swemu najlepszemu Przyjacielowi i Nauczycielowi długich lat życia, zdrowia i pomyślności. Górnicy z kopalń śląskich, robotnicy portowi z Wybrzeża, chłopi z Lubelszczyzny, metalowcy z Zagłębia, tkacze z Łodzi, robotnicy z fabryk poznańskich, rybacy z jezior mazurskich, mężczyźni i kobiety, starzy i młodzi — przyszli tu, aby w radosnym dniu 70 rocznicy urodzin Józefa Stalina dać wyraz swej dla Niego miłości i wiary w zwycięstwo Jego myśli i idei w całym świecie.

Delegacje poszczególnych szkół warszawskich przyniosły całe stosy pocztówek z życzeniami dla dostojnego Jubilata od uczniów i uczennic.

Sale ambasady, a nawet schody i korytarze, tonęły w powodzi kwiatów, składanych wraz z życzeniami przez niekończący się szereg gratulujących.

Przyjmujący życzenia I sekretarz ambasady, Kuzniecow, dziękował delegacjom za gorące słowa dla Generalissimusa Stalina, życząc im równocześnie sukcesów w dalszej pracy nad budową socjalizmu w Polsce.

W Warszawie założono kamień węgielny pod Pomnik Przyjaźni Polsko-Radzieckiej

DOKOŃCZENIE ZE STR. 1

czego kraju — w budowie Polski Socjalistycznej.

Zbierać będziemy owoce tego przełomu w przyszłości, albowiem oparta o coraz głębszą więź idcową i o wspólnotę interesów współpraca i przyjaźń między Polską Ludową i ZSRR sprzyjać będzie ze wszechmiar rozkwitowi gospodarczemu i kulturalnemu naszej ludowej Ojczyzny, sprzyjać będzie obronie pokoju światowego przed zbrodniczymi zamiarami imperialistycznych podżegaczy wojennych, sprzyjać będzie walce o pokój, postęp i socjalizm naszych braci robotników w krajach kapitalistycznych i kolonialnych.

Pomnik ten będzie pomnikiem naszej wdzięczności dla wielkiego Związku Radzieckiego i jego współzałożyciela i budowniczego, genialnego kontynuatora nieśmiertelnego dzieła Lenina, współtwórcy zwycięskiej nauki marksizmu - leninizmu, wodza międzynarodowej klasy robotniczej i światowego obozu pokoju, postępu i socjalizmu, wielkiego i niezłomnego przyjaciela narodu polskiego Józefa Stalina.

Dziś upływa 70 rocznica urodzin towarzysza Józefa Stalina.

Miliony serc polskich robotników, chłopów i inteligentów biją żywym rytmem najgorętszych uczuć miłości i przywiązania dla człowieka, którego historycznej inicjatywie zawdzięczamy przyjaźń polsko-radziecką i jej wspaniałe rezultaty.

Miliony serc polskich biją dziś z ożywieniem na myśl i wspomnienie, że to Jemu zawdzięcza postępowa ludzkość największe w dziejach zwycięstwo nad siłami reakcji, wojny, zacofania, niewoli i okrucieństwa — nad faszyzmem hitlerowskim. Że to Jemu, my Polacy, zawdzięczamy swą wolność, że to Jego geniusz i stalowa wola uratowały nasz naród od wyniszczenia i zagłady.

Miliony serc ludzkich biją dziś na całym świecie żywo, z wiarą i otuchą na myśl o człowieku, którego imię jest sztandarem, pod którym walczą: przeciw wojnie — o pokój, przeciw wyzyskowi człowieka przez człowieka — o sprawiedliwość społeczną, o swe społeczne wyzwolenie; przeciw imperialistycznemu uciskowi narodowemu — o wolność, niepodległość i suwerenne prawa ludów.

Setki milionów ludzi na całym świecie widzą w Stalinie zwycięskiego wodza nowej epoki historycznej, swego nauczyciela, niezawodnego sternika, kształtującego dzieje ludzkie na nowy ład — na ład pokojowego, bratniego współżycia narodów, na ład wolności i sprawiedliwości społecznej, na ład rozkwitu ciągłego materialnego i kulturalnego bytu ludzi pracy fizycznej i umysłowej.

Stalin — to ucieleśnienie najszlachetniejszych i najgorętszych pragnień i dążeń całej ludzkości pracującej i postępowej.

Pomnik, który lud nasz wzniesie na tym miejscu, w sercu Warszawy, ku wiecznej przyjaźni polsko - radzieckiej, będzie symbolizował miłość i wdzięczność milionów serc polskich robotników, chłopów i inteligentów dla Wielkiego Stalina — wodza, nauczyciela, przyjaciela.

Uzbrojeni w naukę marksizmu - leninizmu, w oparciu o więź ideową i przyjaźń ze Związkiem Radzieckim, pod wodzą Wielkiego Stalina, zwyciężymy w naszej walce o Polskę Socjalistyczną.

Niech żyje wieczna przyjaźń narodu polskiego z narodami Związku Radzieckiego!

Niech żyje Józef Stalin!

*

Przemówienie tow. Zawadzkiego przerywane było wielokrotnie okrzykami na cześć wielkiego wodza klasy robotniczej i przyjaciela ludu polskiego, towarzysza Stalina. Rzucony przez tow. Zawadzkiego okrzyk „Niech żyje Józef Stalin" rozbrzmiewał tysiącznym echem w sercu Warszawy, nieprzerwanie skandowano imię wielkiego jubilata. Padały okrzyki na cześć wiecznej przyjaźni z narodami Związku Radzieckiego, na cześć Wszechzwiązkowej Komunistycznej Partii Bolszewików.

Następnie Prezydent RP tow. Bolesław Bierut dokonał symbolicznego aktu wmurowania kamienia węgielnego. Na dużym złomie jasnego piaskowca wykuto słowa:

„W tym miejscu będzie wzniesiony Pomnik Przyjaźni Polsko - Radzieckiej. W dniu 21.XII.49. w 70 rocznicę urodzin Józefa Stalina pod pomnikiem założono kamień węgielny".

Podniosłą uroczystość zakończono odśpiewaniem Międzynarodówki.

Gen. Korczyc wiceministrem Obrony Narodowej

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej mianował wiceministrem Obrony Narodowej szefa sztabu generalnego gen. broni Władysława Korczyca.

Energetyka wykonała plan roczny

W dniu 17 bm. zakłady, podległe Centralnemu Zarządowi Energetyki, zrealizowały roczny plan produkcji.

Osiągnięcie to było możliwe, dzięki dobrze zorganizowanemu współzawodnictwu oraz rozwijającemu się ruchowi racjonalizatorskiemu.

*

W dniu 13 grudnia 1949 r. delegacja Polskiego Radia złożyła Prezesowi Rady Ministrów meldunek o wykonaniu i przekroczeniu 3-letniego i rocznego planu radiofonii przewodowej.

KRONIKA POLITYCZNA

W dniu 20 bm. ambasador Republiki Czechosłowackiej w Warszawie p. Frantisek Piszek przedstawił w Ministerstwie Spraw Zagranicznych nowoprzybyłego radcę ambasady, ministra pełnomocnego p. Richard Slansky Podsekretarzowi Stanu profesorowi Stanisławowi Leszczyckiemu i dyrektorowi Departamentu Pierwszego Wiesławowi Sobierajskiemu.

Masy pracujące całego świata łączą się z narodami ZSRR w hołdzie dla Wielkiego Stalina — swego Wodza i Nauczyciela

Uroczysta akademia w Moskwie — Przedstawiciele krajów demokracji ludowej wyrażają wdzięczność swych narodów za wyzwolenie — Delegaci partii komunistycznych przyrzekają spotęgować walkę przeciwko podżegaczom wojennym

MOSKWA (PAP). — Narody Zw. Radzieckiego, przedstawiciele krajów demokracji ludowej, reprezentanci mas pracujących całego świata złożyli w środę na uroczystej akademii wyrazy czci i głębokiej miłości Generalissimusowi Józefowi Stalinowi z okazji 70-lecia Jego urodzin. W pięknie udekorowanej sztandarami i girlandami zieleni sali Teatru Wielkiego zebrali się członkowie Komitetu Centralnego WKP(b), Prezydium Rady Najwyższej ZSRR, Rady Ministrów ZSRR, Prezydium Wszechzwiązkowej Rady Związków Zawodowych, Komitetu Centralnego Komsomołu, Prezydium Rady Najwyższej RSFRR, Rady Ministrów RSFRR, Moskiewskiego Obwodowego i Miejskiego Komitetu WKP(b), Moskiewskiej Obwodowej i Miejskiej Rady Delegatów oraz Moskiewskiego Obwodowego i Miejskiego Komitetu Komsomołu z udziałem przedstawicieli organizacji partyjnych i społecznych, Armii Radzieckiej, delegatów wszystkich republik radzieckich oraz delegacji zagranicznych.

Na sali panował podniosły nastrój. Ze słów przemawiających przebijała głęboka miłość do Wielkiego Wodza mas pracujących całego świata, do Wodza obozu pokoju. Przemówienia były raz po raz przerywane burzliwymi, długotrwałymi owacjami na cześć Wielkiego Jubilata.

Po przemówieniach przedstawicieli poszczególnych republik związkowych oraz Moskwy i Leningradu, którzy w pełnych miłości słowach podkreślali rolę Józefa Stalina w budowie państwa socjalistycznego, we wszechstronnym rozwoju zacofanych dawniej narodów, uciskanych przez carską Rosję, w rozgromieniu Niemiec faszystowskich i militarystycznej Japonii, — zabierali kolejno głos przedstawiciele zagranicznych partii komunistycznych i robotniczych.

Listę mówców zagranicznych rozpoczął, witany burzliwymi oklaskami, przewodniczący Rządu Centralnego Chin Ludowych, Mao Tse-tung. Mówca, który wygłosił przemówienie w języku chińskim, zakończył je okrzykiem w języku rosyjskim na cześć Stalina i przyjaźni chińsko - radzieckiej.

Z kolei zabrał głos szef delegacji polskiej, członek Biura Politycznego KC PZPR, gen. tow. Jóźwiak-Witold. Po nim z kolei przemawiali przedstawiciel Komunistycznej Partii Czechosłowacji — Siroky, sekretarz generalny Bułgarskiej Partii Komunistycznej — Czerwenkow, sekretarz generalny KC Węgierskiej Partii Pracujących — Rakosi, sekretarz generalny Rumuńskiej Partii Robotniczej — Gheorghiu Dej, przedstawiciel Mongolskiej Republiki Ludowej — Cedenbal, delegat Koreańskiej Republiki Ludowej — Kim Du Bon, sekretarz generalny Komunistycznej Partii Włoch — Palmiro Togliatti, przedstawiciel Komunistycznej Partii Francji — Martel, sekretarz generalny Komunistycznej Partii Hiszpanii — Dolores Ibarruri, członek Biura Politycznego SED — Ulbricht, członek KC Komunistycznej Partii Finlandii — Pessi oraz sekretarz generalny KC Komunistycznej Partii Austrii — Koeplenig.

Mówcy z krajów demokracji ludowej podkreślali wdzięczność swych narodów za wyzwolenie oraz za bezinteresowną pomoc, jakiej Zw. Radziecki i osobiście Stalin udzielali i udzielają w odbudowie ich zniszczonych przez wojnę krajów, za obronę przed próbami ingerencji w wewnętrzne ich sprawy ze strony imperialistów. Wskazywali oni, jak wiele kraje demokracji ludowej zawdzięczają Stalinowi, Jego nauce i Jego radom w budowaniu socjalizmu.

Przedstawiciele partii komunistycznych w krajach kapitalistycznych mówili o walce mas pracujących przeciwko uciskowi kapitalistycznemu, podkreślając doniosły wpływ nauki Lenina i Stalina na kształtowanie się ich polityki i światopoglądu. Mówili oni o roli Stalina jako głównego rzecznika i obrońcy pokoju na świecie, stwierdzając raz jeszcze uroczyście, że masy ludowe ich krajów nigdy nie dadzą się wciągnąć do wojny przeciwko Zw. Radzieckiemu, że jeszcze bardziej spotęgują swą walkę przeciwko podżegaczom wojennym.

Przybycie pod koniec uroczystości delegacji Armii Radzieckiej z marszałkiem Wasilewskim na czele, dało powód do spontanicznej manifestacji zebranych na cześć radzieckich sił zbrojnych i ich twórcy — Józefa Stalina.

Marszałek Wasilewski, wyrażając w imieniu armii, lotnictwa i marynarki głęboką miłość i przywiązanie do Stalina, podkreślił Jego olbrzymi wkład w rozbudowę sił zbrojnych ZSRR i w rozgromienie wroga w czasie drugiej wojny światowej.

Przed zamknięciem posiedzenia przewodniczący zakomunikował, że ze wszystkich zakątków Zw. Radzieckiego i całego świata w dalszym ciągu napływa ogromna ilość depesz i pism z życzeniami i wyrazami miłości dla Generalissimusa Stalina.

Odegraniem Międzynarodówki zamknięto uroczyste posiedzenie.

W dniu 70 rocznicy urodzin Józefa Stalina cała prasa radziecka poświęcona jest tej historycznej dacie.

Dziennik „Prawda" ukazał się dzisiaj w zwiększonym nakładzie, na 12-tu kolumnach.

Dzienniki radzieckie zamieszczają artykuły najbliższych towarzyszy Stalina, poświęcone Jego życiu i działalności.

Artykuł G. Malenkowa zatytułowany jest: „Towarzysz Stalin Wódz postępowej ludzkości".

Artykuł W. Mołotowa nosi tytuł: „Stalin i stalinowskie kierownictwo".

L. Beria publikuje artykuł pt. „Wielki inicjator i organizator zwycięstw komunizmu".

K. Woroszyłow pisze na temat „Genialny Wódz Wielkiej Wojny w Obronie Ojczyzny".

A. Mikojan pisze na temat „Wielki Budowniczy Komunizmu".

L. Kaganowicz publikuje artykuł pt. „Stalin prowadzi nas do zwycięstwa komunizmu".

N. Bułganin zamieścił artykuł pt. „Stalin i radzieckie Siły Zbrojne".

A. Andrejew pisze na temat „Stalin i chłopstwo kołchozowe".

N. Chruszczow pisze na temat „Stalinowska przyjaźń narodów — gwarancją niezwyciężonej siły naszej ojczyzny".

Tytuł artykułu A. Kosygina brzmi: „Sukcesy nasze zawdzięczamy Wielkiemu Stalinowi".

Artykuł N. Szwernika nosi tytuł: „Towarzysz Stalin — kontynuator wielkiego dzieła Lenina".

M. Szkiriatow pisze na temat „Naród sławi Towarzysza Stalina".

A. Poskrebyszew zamieścił artykuł pt. „Ukochany Ojciec i Wielki Nauczyciel".

W związku z 70-leciem urodzin Stalina „Izwiestia" publikują artykuł sekretarza Prezydium Rady Najwyższej ZSRR Gorkina pt. „Towarzysz Stalin — Twórca i Kierownik wielonarodowego Państwa Radzieckiego".

Uroczysta akademia w ambasadzie RP w Moskwie

W ambasadzie R. P. w Moskwie odbyła się uroczysta akademia, poświęcona 70 rocznicy urodzin Generalissimusa Stalina.

Na akademię przybyli wszyscy pracownicy ambasady oraz polskich placówek w Moskwie, członkowie delegacji polskiej, która przybyła do Moskwy oraz studenci, kształcący się na wyższych uczelniach moskiewskich.

W Prezydium zasiedli m. in.: minister handlu zagranicznego R. P. inż. Tadeusz Gede, charge d'affaires R. P. w Moskwie Zambrowicz oraz gorąco witana przez zebranych Zofia Dzierżyńska i Anna Świerczewska — wdowa po generale Świerczewskim-Walterze.

Wśród entuzjastycznej owacji uczestnicy akademii uchwalili tekst adresu powitalnego do Generalissimusa Stalina.

Wśród olbrzymiego entuzjazmu uchwalono tekst depeszy powitalnej do Józefa Stalina.

Z okazji 70-tej rocznicy urodzin J. Stalina odbyło się uroczyste posiedzenie Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Czechosłowacji. Referat o życiu i działalności Józefa Stalina — wielkiego przyjaciela narodu czechosłowackiego wygłosił sekretarz generalny partii, R. Slansky.

W dniu 21 grudnia nastąpiło w Pradze otwarcie wystawy projektów na pomnik Generalissimusa Stalina.

Węgry

Dnia 21 bm. przed południem parlament węgierski zebrał się na uroczyste posiedzenie dla uczczenia 70 rocznicy urodzin Generalissimusa Stalina.

Zgromadzenie uchwaliło jednogłośnie rezolucję, która stwierdza m. in.: Węgierskie Zgromadzenie Narodowe oznajmia uroczyście, że przyjaźń Wielkiego Stalina i ZSRR jest gwarancją niepodległości naszego kraju i wolności naszego ludu oraz naszych dalszych zwycięstw i sukcesów. Z okazji 70 rocznicy urodzin Józefa Stalina uroczyście ślubujemy walczyć jeszcze bardziej zdecydowanie i z jeszcze większym entuzjazmem o budowę socjalizmu i w obronie pokoju.

Bułgaria

W Sofii odbyła się specjalna sesja Bułgarskiej Akademii Nauk, poświęcona 70-leciu urodzin Wodza i Nauczyciela narodów radzieckich i całej postępowej ludzkości — Józefa Stalina.

W Centralnym Parku Wolności w Sofii odbyło się uroczyste odsłonięcie popiersia Generalissimusa Stalina.

Doniosłe uroczystości odbyły się w Warnie, która, na prośbę mas pracujących tego miasta, otrzymała nazwę Stalin. Po manifestacji ludności miasta odbył się wielki wiec, na którym przemawiał członek Biura Politycznego Komitetu Centralnego Bułgarskiej Partii Komunistycznej — W. Poptomow.

Rumunia

W Bukareszcie odbyła się uroczysta akademia z udziałem aktywu organizacji partyjnych, przodowników pracy, działaczy nauki i kultury, poświęcona 70-leciu urodzin Stalina.

W uroczystości wzięli udział kierownicy Rumuńskiej Partii Robotniczej i przedstawiciele rządu — prof. Parhon, Dr Groza i inni. Obecny był również ambasador ZSRR w Rumunii, Kawtaradze.

Do honorowego prezydium, wśród niezwykłego entuzjazmu obecnych, wybrano Józefa Stalina. Wśród ogólnego entuzjazmu wysłuchano depeszę gratulacyjną do Wielkiego Solenizanta.

Prezydium Wielkiego Zgromadzenia Narodowego Rumuńskiej Republiki Ludowej po rozpatrzeniu postanowienia Komitetu Centralnego Rumuńskiej Partii Robotniczej i Rady Ministrów Rumuńskiej Republiki postanowiło wznieść w Bukareszcie pomnik ku czci Józefa Stalina, jako wyraz miłości i wdzięczności narodu rumuńskiego.

W dniu 21 grudnia otwarta została w Bukareszcie wystawa, poświęcona życiu i działalności Generalissimusa Stalina.

Mongolska Republika Ludowa

Prezydium Zgromadzenia Narodowego Mongolskiej Republiki Ludowej postanowiło nadać Józefowi Stalinowi tytuł Bohatera Mongolskiej Republiki Ludowej.

W uchwale podkreśla się wyjątkowe zasługi Józefa Stalina w dziele uzyskania niepodległości narodu mongolskiego, oraz w dziele gospodarczego i kulturalnego rozwoju Mongolskiej Republiki Ludowej. W związku z 70-leciem urodzin Józefa Stalina Zgromadzenie Narodowe postanawia nadać Mu tytuł Bohatera Mongolskiej Republiki Ludowej, z wręczeniem orderu Suhe-Batora, Złotej Gwiazdy — orderu Bohatera.

„Eljen Stalin!" Budapeszt święci wielki dzień

(TELEFONEM OD SPECJALNEGO WYSŁANNIKA „TRYBUNY LUDU")

Chcę przede wszystkim powiedzieć, że na pewno nie potrafię oddać słowami tego co przeżyłem dziś w Budapeszcie. A następnie chcę powiedzieć, że wypada mi żałować iż prasa operuje dotychczas tak przestarzałą metodą jak słowo pisane. Gdybym mógł dołączyć do tego, co dyktuję przez telefon, barwne fotografie tego, co w tej chwili widzę — gdybym mógł przekazać Wam to, co w tej chwili słyszę — moje sprawozdanie byłoby pełniejsze.

Z góry Gellerta, rozbrzmiewają salwy armatnie. Przez otwarte okno z ulicy dochodzą okrzyki „Eljen Stalin!", wznoszone przez zebrane nad brzegiem Dunaju tłumy mieszkańców pięknej węgierskiej stolicy. W przerwach między okrzykami dochodzą śpiewy młodzieży.

To były wrażenia słuchowe. Teraz co widzę: niebo mieni się nad Budapesztem tysiącem różnokolorowych rakiet, które tworzą najbardziej fantastyczne parabole i elipsy. W tej chwili gdzieś wśród tych kolorów zabłysła wielka pięcioramienna czerwona gwiazda — wygląda jakby wisiała na niebie. Teraz gwiazdę otacza już wielka cyfra 70. Teraz to wszystko znalazło się w ramach jeszcze jednej olbrzymiej gwiazdy neonowej, otoczonej girlandą zieleni. W czerwonej mgle wynurzają się oświetlone reflektorami mury Cytadeli. Poniżej zapala się wielki napis „Eljen Stalin".

Pół godziny temu wróciłem z uroczystej akademii, na której był rząd węgierski, przodownicy pracy z całego kraju, chłopi, żołnierze i młodzież. Towarzyszący mi tłumacz powiada, że dostojna budapeszteńska opera jeszcze nie przeżywała takiego entuzjazmu. Przemawiał zastępca generalnego sekretarza Partii tow. min. Geroe. 20 minut sala skandowała w rytm oklasków „Eljen Stalin", a potem: „Stalin — Rakosi".

Przed południem byłem na uroczystym posiedzeniu Parlamentu. Górnik i poseł do parlamentu tow. Ferenc Hermann powiedział mi:

„Widzisz, słyszysz — tak jest w całym naszym narodzie. Ty też żyjesz w wolnym kraju, wiesz co to znaczy móc swobodnie oddychać, a wiesz czyja to zasługa? Stalina i ZSRR".

Uprzedniej nocy spędziłem wiele godzin w fabryce włókienniczej „Magyar Pamutipar" na przedmieściu Budapesztu, Ujpest, jednej z robotniczych dzielnic Budapesztu. O godz. 23.30 w nocy, gdy byłem w lokalu partyjnym w fabryce, wbiegła do pokoju sekretarka organizacyjna Partii i zaczęła skakać z radości jak dziecko. Za chwilę inżynier i dyrektorka fabryki zaczęli robić to samo. Dowiedziałem się co to znaczy: na pierwszej zmianie Stalinowskiej Warty fabryka pobiła o 10 proc. współzawodniczącą z nią inną fabrykę. Przez wiele godzin chodziłem tej nocy po fabryce rozmawiałem z robotnikami i robotnicami i patrzyłem na ich robotę. Paliła im się w rękach. Nic dziwnego, że tej nocy i tego dnia na całych Węgrzech bito rekordy pracy i rekordy wydajności na cześć Wielkiego Stalina.

Spotkałem wieczorem posłankę do parlamentu, a zarazem sekretarkę organizacji partyjnej w Pamutipar tow. Feher. Zatrzymała mnie uśmiechnięta i radosna.

„Wiesz co nasza fabryka zrobiła podczas Stalinowskiej Warty dla państwa? Nasza praca wynosi o ponad 200 tys. forintów więcej niż co dzień. Wiesz co to znaczy?".

Wiem, towarzyszko Feher, wiem. To znaczy nowe Węgry, to znaczy wolny kraj. Wiem towarzyszko i cieszę się wraz z Wami, tak jak cieszą się wszyscy ludzie pracy na świecie. Jak raduje się dzisiaj z waszych i naszych sukcesów w dniu swego i naszego święta — Wielki Stalin.

JERZY RAWICZ

Demokracja niemiecka w hołdzie Stalinowi

(TELEFONEM Z BERLINA OD WŁASNEGO KORESPONDENTA)

Berlin — stolica Niemieckiej Republiki Demokratycznej tonie cały w czerwieni i w portretach dzisiejszego solenizanta. Witryny sklepów udekorowane są portretami Stalina, z domów oraz z ruin ulicznych powiewają sztandary i transparenty. Na głównych ulicach trybuny. Pięknie udekorowana jest Frankfurter Allee, droga na Warszawę i Moskwę, która dzisiaj otrzymała nazwę Alei Stalina. Dziesiątki tysięcy ludzi defilowało tutaj przez cały dzień, a wieczorem odbyła się na Alei Stalina olbrzymia manifestacja niemieckiego świata pracy.

Wszędzie we wschodnim Berlinie odbywają się akademie, wiece i zebrania fabryczne.

Kulminacyjnym punktem uroczystości w Berlinie było w środę wspólne posiedzenie połączonych Izb Niemieckiego Parlamentu wraz z rządem Republiki, w której wzięli udział w charakterze gości Prezydent Pieck, oraz przedstawiciele zagranicznych państw i misji dyplomatycznych i wojskowych, oraz radzieckiej Komisji Kontroli z gen. Czujkowem na czele.

Posiedzenie zagaił przewodniczący Parlamentu Johannes Dickman, oświadczając, że Republika Niemiecka oddaje dziś hołd Stalinowi — obrońcy pokoju i wolności.

Związki Zawodowe zebrały w Berlinie ponad 2 miln. marek na specjalny fundusz imienia Stalina, a rząd niemiecki wysłał Stalinowi komplet porcelany Meissenowskiej z połowy XVIII wieku. Robotnicy prowincji Sachsenanhalt ofiarowali Stalinowi nieznany list Karola Marksa, pisany do Juliusza Froebela z dnia 21 listopada 1843 roku, znaleziony przypadkowo podczas przeprowadzania reformy rolnej pod Halle.

Zarząd Centralny SED wysłał uprzednio gratulacyjną depeszę do Generalissimusa Stalina podpisaną przez Wilhelma Piecka i Otto Grotewohla, który powrócił już do zdrowia i objął urzędowanie.

Na akademii zorganizowanej przez SED Wilhelm Pieck, powitany entuzjastycznie przez zebranych, wygłosił referat o życiu i czynach Józefa Stalina.

W Niemczech zachodnich obchodzono w ośrodkach robotniczych uroczyście dzień urodzin towarzysza Stalina. W Hamburgu młodzież zorganizowała akademię na której przemawiał przewodniczący FDJ, Gert Moss, który powiedział *„Będziemy aż do ostatnich sił walczyć o pokój i bronić Zw. Radzieckiego przed napaścią".*

Z wielkim entuzjazmem została tutaj przyjęta wiadomość o utworzeniu w Hamburgu Towarzystwa Przyjaźni Niemiecko - Radzieckiej.

Tysiące robotników w Zagłębiu Ruhry wzięło udział w uroczystych akademiach. Przewodniczący KPD Maks Reimann przemawiał w Essen na zebraniu 3 tys. robotników. W Duesseldorfie i Solingen przemawiali przywódcy KPD: Hugo Paul oraz Józef Ledwohn. Na zebraniu w Kolonii działacz KPD z Nadrenii, Rudi Treiber, oświadczył, że robotnicy postanowili przesłać w prezencie Stalinowi nieznany dotychczas list Engelsa z roku 1893.

MARIAN PODKOWIŃSKI

Uroczystości w krajach obozu pokoju

Chiny Ludowe

Jak donosi agencja Sinhua, depesze powitalne z życzeniami dla Józefa Stalina, z okazji 70-lecia Jego urodzin wystosowało szereg organizacji społecznych i politycznych Chin Ludowych.

W Szanghaju odbył się wielki wiec członków chińskiej partii komunistycznej. Liczni mówcy podkreślili, że zwycięstwo rewolucji chińskiej jest nierozerwalnie związane z nauką stalinowską.

W Pekinie odbył się bankiet z okazji 70 rocznicy urodzin Generalissimusa Stalina, zorganizowany przez Towarzystwo Przyjaźni Chińsko - Radzieckiej.

Pani Sun Jat-sen, wiceprzewodnicząca Towarzystwa Przyjaźni Chińsko - Radzieckiej napisała artykuł z okazji 70 rocznicy urodzin Generalissimusa Stalina. Artykuł ukazał się w całej prasie chińskiej.

Czechosłowacja

W Pradze odbyło się uroczyste posiedzenie Zgromadzenia Narodowego Republiki, na którym obecny był Prezydent Republiki Gottwald, członkowie rządu z premierem Zapotockym, przedstawicielem korpusu dyplomatycznego na czele z ambasadorem ZSRR w Czechosłowacji Silinem, generalicja, przodownicy pracy oraz przedstawiciele organizacji społecznych i młodzieżowych.

Lud pracujący krajów kapitalistycznych czci dzień urodzin Józefa Stalina

Francja

Ambasador ZSRR w Paryżu Bogomołow przyjął delegację, która przekazała w imieniu narodu francuskiego dary dla Józefa Stalina.

W skład delegacji weszli między in. członek Komitetu Centralnego Francuskiej Partii Komunistycznej Andre Marty, sekretarz generalny CGT Frachon, deputowani Grenier i Guyot, malarz Fougeron, adwokat Nordman, reżyser filmowy Daquin, Qlaudine Chomat i szereg innych osobistości.

Delegacja prosiła ambasadora Bogomołowa, by zechciał przekazać Stalinowi serdeczne życzenia od narodu francuskiego.

Włochy

Ambasada radziecka w Rzymie otrzymuje setki depesz i listów, w których masy pracujące Włoch przekazują serdeczne życzenia i pozdrowienia Józefowi Stalinowi z okazji 70-lecia Jego urodzin.

Depesze i listy nadsyłają organizacje partii komunistycznej, robotnicy zakładów przemysłowych, młodzież i demokratyczne organizacje kobiece.

Wielka Brytania

Z okazji 70-lecia urodzin Stalina odbyły się w Londynie trzy masowe wiece. Na jednym z wieców przemawiał zastępca przewodniczącego Komitetu Wykonawczego angielskiej partii komunistycznej P. Dutt, który stwierdził m. in., że imię Stalina jest dzisiaj symbolem pokoju i przewodzi masom pracującym całego świata w walce o sprawiedliwość i socjalizm.

Holandia

W wielu miastach Holandii odbyły się uroczyste akademie, poświęcone 70-tej rocznicy urodzin Józefa Stalina.

W Amsterdamie w uroczystej akademii wzięło udział ponad dwa tysiące osób. Referat o życiu i działalności Stalina wygłosił sekretarz Komunistycznej Partii Holandii Paul de Groot. Wśród powszechnego entuzjazmu wystosowano depeszę z życzeniami do Józefa Stalina.

Dania

Dziennik „Lana og Volk" poświęca artykuły Wielkiemu Jubilatowi i zamieszcza tekst depesz gratulacyjnych, przesłanych Józefowi Stalinowi przez KC Komunistycznej Partii Danii, Komunistyczny Związek Młodzieży oraz teksty depesz organizacji związkowych i społecznych.

W dzienniku znajdujemy również tekst depeszy, przesłanej Józefowi Stalinowi przez Martina Andersen Nexö.

USA

Kongres Słowian Amerykańskich przesłał depeszę gratulacyjną Józefowi Stalinowi, w której życzy Dostojnemu Jubilatowi długich lat życia i pracy dla dobra obozu pokoju.

Depeszę podpisał przewodniczący Kongresu Krzycki i sekretarz — Piryński.

Pismo gratulacyjne KC WKP(b) i Rady Ministrów ZSRR do Towarzysza Stalina

(Dokończenie ze str. 1)

rską drogę budowy socjalizmu.

Wprowadzając w życie opracowany przez Ciebie gigantyczny program socjalistycznego uprzemysłowienia naszego kraju, naród radziecki w okresie niezwykle krótkim w historii przekształcił zacofaną pod względem techniczno - gospodarczym Rosję w przodujące mocarstwo przemysłowe. Z imieniem Twoim związana jest realizacja potężnych pięciolatek socjalistycznych, olbrzymy przemysłowe, nowe gałęzie przemysłu, które odegrały decydującą rolę we wzmocnieniu zdolności obronnej naszego państwa.

Pod Twoim mądrym kierownictwem, towarzyszu Stalin, nastąpił na wsi w 1929 roku historyczny zwrot równoznaczny w swych konsekwencjach z rewolucyjnym przewrotem w październiku 1917 r. Partia Komunistyczna przeprowadziła całkowitą kolektywizację gospodarki rolnej i na tej podstawie — likwidację kułaków jako klasy. W wyniku zwycięstwa ustroju kołchozowego i mechanizacji gospodarki rolnej, ugruntowało się na wsi radzieckiej nowe życie socjalistyczne, które wyzwoliło pracujące chłopstwo od niewoli, ruiny i nędzy.

Pod przewodem naszej Partii z ukochanym Stalinem na czele Związek Radziecki stał się potężnym przemysłowo - kołchozowym mocarstwem — krajem zwycięskiego socjalizmu. Zbudowawszy socjalizm, naród radziecki zlikwidował raz na zawsze wyzysk człowieka przez człowieka, stworzył nowy ustrój społeczny i państwowy, wolny od kryzysów i bezrobocia oraz zapewniający nieustanny wzrost materialnego i kulturalnego poziomu mas pracujących. Konstytucja ZSRR, słusznie nazwana przez naród Konstytucją Stalinowską, utrwaliła gigantyczne zwycięstwa socjalizmu, stała się siłą przyciągającą, gwiazdą przewodnią dla całej pracującej ludzkości.

Opierając się na niezwykle bogatym doświadczeniu istnienia Kraju Rad, stworzyłeś, towarzyszu Stalin, naukę o państwie socjalistycznym, stanowiącą jednolitą i skończoną całość. Rozwijając leninizm doszedłeś do genialnego wniosku o możliwości zbudowania komunizmu w naszym kraju i o konieczności zachowania państwa przy ustroju komunistycznym, jeżeli pozostanie kapitalistyczne otoczenie. Wniosek ten dał Partii i narodowi jasną perspektywę walki o zwycięstwo komunizmu.

Z imieniem Twym, towarzyszu Stalin, związane jest rozstrzygnięcie jednego z najważniejszych zagadnień rewolucji — kwestii narodowej. Narody dawniej uciskane osiągnęły w bratniej rodzinie narodów radzieckich niebywały rozkwit polityczny, gospodarczy i kulturalny. Natchniona przez Ciebie przyjaźń narodów ZSRR stała się wielką zdobyczą rewolucji — jednym ze źródeł potęgi naszej socjalistycznej ojczyzny. Wraz ze zwycięstwem socjalizmu niezniszczalna stała się jedność moralno - polityczna narodu radzieckiego, nierozerwalnie zespolonego wokół partii Lenina — Stalina.

Naród nasz ożywiony jest płomiennym, życiodajnym patriotyzmem radzieckim. Pod Twoim przewodem partia bolszewików dokonała prawdziwej rewolucji kulturalnej w ZSRR.

W każdej przemianie, dużej czy małej, podnoszącej naszą ojczyznę na coraz wyższy poziom, jest Twoja mądrość, Twa niepohamowana energia i żelazna wola. Jest szczęściem dla nas, szczęściem dla naszego narodu, że wielki Stalin, jako przywódca partii i państwa, kieruje i inspiruje twórczą pracę narodu radzieckiego dla rozkwitu naszej pełnej chwały ojczyzny. Pod Twoim przewodem, towarzyszu Stalin, Związek Radziecki stał się wielką i niezwyciężoną siłą.

Gdy Niemcy hitlerowskie narzuciły wojnę Związkowi Radzieckiemu i nad ojczyzną naszą zawisło śmiertelne niebezpieczeństwo, stanąłeś towarzyszu Stalin na czele zbrojnej walki narodu radzieckiego przeciwko faszyzmowi — najzacieklejszemu wrogowi ludzkości, zmobilizowałeś wszystkich ludzi radzieckich do wielkiej wojny w obronie ojczyzny, dałeś narodowi radzieckiemu i jego siłom zbrojnym natchnienie do legendarnych, bohaterskich czynów. Partia Lenina — Stalina zjednoczyła wysiłki frontu i zaplecza. Twój geniusz wojskowy i organizatorski dał nam zwycięstwo nad Niemcami faszystowskimi i imperialistyczną Japonią. Jako wielki dowódca wojskowy i organizator zwycięstwa stworzyłeś towarzyszu Stalin przodującą radziecką naukę wojenną. Kierowane przez Ciebie bitwy — to wspaniałe przykłady operacyjnej i strategicznej sztuki wojennej.

Wychowane i wykształcone przez Ciebie doskonałe kadry wojskowe zrealizowały zaszczytnie stalinowskie plany rozgromienia wroga. Wszyscy uczciwi ludzie na świecie, wszystkie przyszłe pokolenia będą sławić Związek Radziecki i Ciebie, towarzyszu Stalin, jako tego, który zbawił światową cywilizację od faszystowskich bandytów.

W warunkach powojennych cały naród radziecki, kierując się Twymi wskazaniami, rozwinął swą twórczą inicjatywę, aby jak najszybciej zlikwidować skutki wojny, urzeczywistnić gigantyczne plany dalszego rozwoju gospodarki narodowej i kultury kraju socjalizmu, aby podnieść dobrobyt ludzi pracy. Leninowsko - stalinowskie idee o współzawodnictwie socjalistycznym są dla radzieckich patriotów natchnieniem do nowych wspaniałych osiągnięć na froncie pracy. Rozbudziły one wielką energię w sercach milionów ludzi radzieckich w imię realizacji wielkiego celu — zwycięstwa komunizmu.

Z największą stanowczością i przenikliwością nadajesz, towarzyszu Stalin, kierunek polityce zagranicznej Związku Radzieckiego, walcząc o pokój i bezpieczeństwo dużych i małych narodów. Wzrósł niepomiernie autorytet międzynarodowy ZSRR jako ostoi pokoju i demokracji.

Ludzie pracy krajów kapitalistycznych i kolonialnych widzą w Tobie wiernego i nieugiętego rzecznika pokoju i obrońcę żywotnych interesów narodów wszystkich krajów. Wznieciłeś w sercach wszystkich prostych ludzi na całej kuli ziemskiej niezachwianą wiarę w słuszną sprawę walki o pokój na świecie, o niezależność narodową ludów, o przyjaźń między narodami.

Związek Radziecki odegrał pod Twoim kierownictwem, towarzyszu Stalin, decydującą rolę w wyzwoleniu mas pracujących krajów demokracji ludowej od ciemiężców faszystowskich, spod jarzma kapitalistów i obszarników. Narody tych krajów ożywione są uczuciem wdzięczności do Ciebie za bezinteresowną braterską pomoc, jakiej udziela im Związek Radziecki w ich rozwoju gospodarczym i kulturalnym.

Wielki koryfeuszu nauki! Twe klasyczne dzieła, rozwijające teorię marksistowsko - leninowską w odniesieniu do nowej epoki, epoki imperializmu i rewolucji proletariackich, epoki zwycięstwa socjalizmu w naszym kraju, są największym skarbem ludzkości, encyklopedią rewolucyjnego marksizmu. Z dzieł tych ludzie radzieccy i czołowi przedstawiciele mas pracujących wszystkich krajów czerpią wiedzę, pewność i nowe siły w walce o zwycięstwo sprawy klasy robotniczej, znajdują odpowiedzi na najbardziej palące zagadnienia współczesnej walki o komunizm. Twe prace w kwestii narodowo - kolonialnej oświetlają jasnym płomieniem drogę narodowo - wyzwoleńczego ruchu ludów w krajach kolonialnych i zależnych. Olbrzymie sukcesy sił pokoju, demokracji i socjalizmu opromienione są leninowsko - stalinowską myślą rewolucyjną.

Wielki budowniczy komunizmu! Uczysz wszystkich bolszewików, aby stawiali sobie i innym wysokie wymagania, uczysz śmiałej krytyki niedociągnięć i uprzedzasz, że nie wolno poprzestawać na tym co osiągnięto i upajać się sukcesami. Uczysz, że krytyka i samokrytyka to skuteczna broń w walce o komunizm, że nie odzownymi cechami kadr partyjnych i radzieckich powinna być bolszewicka skromność, troskliwe i pełne uwagi ustosunkowanie się do potrzeb ludu, wysoka ideowość i wierność zasadom w walce przeciwko wszystkim przejawom ideologii burżuazyjnej.

Drogi towarzyszu Stalin! Zawsze uczyłeś i uczysz nas, bolszewików, byśmy byli takimi, jakim był wielki Lenin, byśmy, nie szczędząc sił, służyli swemu narodowi, byśmy przyczyniali się wszechstronnie do dalszego rozkwitu naszej ukochanej ojczyzny i byśmy czynili wszystko dla zwycięstwa komunizmu.

Partia bolszewicka, naród radziecki i cała postępowa ludzkość widzą w Tobie nauczyciela i wodza, genialnego kontynuatora nieśmiertelnego dzieła Lenina.

Imię Stalina jest najdroższym imieniem dla naszego narodu, dla prostych ludzi na całym świecie. Imię Stalina — to symbol przyszłego zwycięstwa komunizmu.

Serca ludzi radzieckich i milionów ludzi pracy na całej kuli ziemskiej przepełnione są gorącą miłością do Ciebie — wielki Stalinie!

Wielkie to szczęście żyć i tworzyć w naszym radzieckim kraju, należeć do partii Lenina - Stalina, do bohaterskiego pokolenia ludzi radzieckich, którzy w epoce stalinowskiej walczą pod kierownictwem Stalina o triumf komunizmu!

Przyjmij nauczycielu nasz i wodzu, nasz najlepszy przyjacielu i towarzyszu broni serdeczne życzenia długich lat zdrowia i owocnej pracy dla dobra partii bolszewickiej, narodu radzieckiego, dla szczęścia mas pracujących całego świata.

Niech żyje nasz ukochany Stalin!

KOMITET CENTRALNY WSZECHZWIĄZKOWEJ KOMUNISTYCZNEJ PARTII BOLSZEWIKÓW.
RADA MINISTRÓW ZSRR.

Pismo gratulacyjne Prezydium Rady Najwyższej ZSRR do Towarzysza Stalina

W Moskwie opublikowano następujące pismo gratulacyjne Prezydium Rady Najwyższej ZSRR, wystosowane do J. W. Stalina.

Drogi towarzyszu! W dzień Waszego chlubnego 70-lecia Prezydium Rady Najwyższej Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich gorąco pozdrawia Was — wielkiego wodza narodów ZSRR, genialnego kierownika radzieckiego państwa socjalistycznego.

Przeszło 50 lat swego życia poświęciliście walce o zwycięstwo komunizmu. Wraz z Leninem utworzyliście naszą bohaterską, komunistyczną Partię Bolszewików, partię nowego typu, partię rewolucji socjalistycznej.

Wraz z Leninem na czele Partii Bolszewickiej poprowadziliście rosyjską klasę robotniczą, a z nią wszystkich ludzi pracy naszej ojczyzny do zwycięstwa Wielkiej Rewolucji Październikowej. Wraz z Leninem stworzyliście wielonarodowe państwo radzieckie — Związek Socjalistycznych Republik Radzieckich, który stanowi żywe uosobienie braterskiej przyjaźni narodów i reprezentuje system organizacji państwowej, gdzie kwestia narodowa i problem współpracy między narodami rozwiązane są w taki sposób, w jaki nie mogą być rozwiązane w żadnym państwie kapitalistycznym.

Po śmierci Lenina Wy zespoliliście Partię wokół leninowskiego Komitetu Centralnego i mobilizowaliście siły narodu do dalszej walki o całkowite zwycięstwo socjalizmu w naszym kraju. W warunkach nowej epoki historycznej Wy, towarzyszu Stalin, rozwinęliście i wzbogaciliście leninizm. Wy daliście wszechstronne uzasadnienie nauki leninizmu o możliwości zwycięstwa socjalizmu w jednym kraju, otworzyliście przed naszym narodem szeroką perspektywę zbudowania społeczeństwa komunistycznego w warunkach otoczenia kapitalistycznego.

Pod Waszym kierownictwem Partia Bolszewików rozgromiła przeklętych wrogów narodu, usiłujących zagrodzić mu drogę do socjalizmu, zmiotła ich do śmietnika historii.

W naszym kraju, pod Waszym kierownictwem, zrealizowano budowę społeczeństwa socjalistycznego, dokonano głębokich o ogólnoświatowym znaczeniu, historycznych przemian, które do gruntu zmieniły ekonomiczne, socjalne i duchowe oblicze naszej ojczyzny. Związek Radziecki w krótkim okresie historycznym przekształcił się z rolniczego i zacofanego kraju w potężne przemysłowe mocarstwo świata. Miliony drobnych gospodarstw chłopskich na podstawie zwycięstwa ustroju kołchozowego wprowadzone zostały na drogę wielkiej, socjalistycznej gospodarki rolnej.

Wy jesteście twórcą podstawowej ustawy radzieckiego państwa socjalistycznego, którą naród nasz słusznie nazwał Konstytucją Stalinowską, albowiem stanowi rejestr wspaniałych zwycięstw narodu radzieckiego, osiągniętych pod Waszym kierownictwem. W państwie radzieckim, które jest najbardziej demokratycznym państwem na świecie, na zawsze unicestwiono klasy eksploatatorów i zniesiono wyzysk człowieka przez człowieka. Człowiek w Związku Radzieckim wyzwolony został od wszystkich kajdan ucisku ekonomicznego, politycznego i narodowego, ludzie korzystają z dobrodziejstw ustroju socjalistycznego, który nie zna kryzysów i bezrobocia i który gwarantuje niepowstrzymany rozwój dobrobytu materialnego i poziomu kulturalnego wszystkich ludzi pracy. Konstytucja Stalinowska uzbraja nasz naród moralnie i politycznie do walki o całkowite zwycięstwo komunizmu.

W latach wielkiej wojny w obronie ojczyzny wystąpiliście jako genialny strateg wojskowy i największy dowódca wszystkich czasów i narodów. W obliczu śmiertelnego niebezpieczeństwa zespoliliście narody radzieckie do walki z wiarołomnym wrogiem. Z Waszym imieniem na ustach, z Waszym imieniem, symbolizującym płomienny patriotyzm radziecki i bezgraniczną wiarę w zwycięstwo naszej słusznej sprawy, bohaterska Armia Radziecka zlamała kręgosłup bestii hitlerowskiej, wypędziła ją z świętych granic naszej ojczyzny i dobiła w jej własnym legowisku.

Pod Waszym kierownictwem kraj nasz w niezwykle krótkim okresie czasu przywrócił i przekroczył przedwojenny poziom rozwoju gospodarki narodowej, osiągnął znaczne podniesienie dobrobytu materialnego narodu, dalsze wzmocnienie swej potęgi wojskowo - ekonomicznej.

Wprowadzając w życie Wasze wskazania o organizacji nowego potężnego rozwoju gospodarki narodowej, naród radziecki pewnie i z powodzeniem kontynuuje przerwaną przez wojnę drogę stopniowego przechodzenia od socjalizmu do komunizmu.

Związek Radziecki pod Waszym kierownictwem prowadzi zdecydowaną walkę z podżegaczami wojennymi o pokój światowy, stoi na czele obozu antyimperialistycznego, obozu socjalizmu i demokracji. Wasza mądra i konsekwentna polityka zagraniczna wysoko podniosła między narodowy autorytet ZSRR, wzmocniła Związek Radziecki jako twierdzę pokoju i bezpieczeństwa narodów.

Wasze genialne kierownictwo jest drogowskazem kierującym i organizującym, jest źródłem siły duchowej naszego państwa. Z Waszym imieniem związane są wszystkie zdobycze narodu radzieckiego, mające ogólno - światowe, historyczne znaczenie. Wasze imię jest sztandarem walki i symbolem naszego zwycięstwa, jest uosobieniem jedności wszystkich sił radzieckiego społeczeństwa socjalistycznego.

Z Waszym imieniem związane są nadzieje i marzenia wszystkich uczciwych, miłujących wolność ludzi świata w ich walce przeciwko eksploatacji i uciskowi, w ich walce o szczęśliwą przyszłość narodów.

Całą swą ofiarną, wszechstronną i szlachetną działalnością zyskaliście sobie płomienną miłość, najgłębszy szacunek i bezgraniczne uznanie wszystkich narodów Związku Radzieckiego i całej przodującej postępowej ludzkości.

Podkreślając w dniu chlubnego 70-lecia Wasze wyjątkowe zasługi dla narodu radzieckiego i państwa socjalistycznego, Prezydium Rady Najwyższej Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich wyraża Wam uczucia miłości i wdzięczności całego narodu radzieckiego i przesyła Wam, naszemu wielkiemu wodzowi, nauczycielowi i przyjacielowi najlepsze pozdrowienia i gorące życzenia długich lat życia i pracy dla szczęścia i dobra narodów Związku Radzieckiego.

Naród polski radośnie obchodził dzień 70-lecia urodzin Towarzysza Stalina

Imponujący przebieg Dni Pracy Stalinowskiej — Uroczyste akademie i obchody w całym kraju

Entuzjastycznym wykonaniem zobowiązań produkcyjnych, które przyśpieszają budowę Polski socjalistycznej wyrażają wielomilionowe rzesze Polaków swą miłość i wdzięczność dla Wodza obozu pokoju i postępu, towarzysza Józefa Stalina. W uroczystym radosnym nastroju miliony Polaków czczą 70 rocznicę urodzin towarzysza Józefa Stalina — Stalinowską Pracą.

Nowe urządzenia produkcyjne w hutach „Kościuszko" i „Bobrek"

(Koresp. włas.). — W dniu 21 grudnia br. podczas uroczystości, związanych z 70 rocznicą urodzin towarzysza Stalina, oddane zostały w hucie „Kościuszko" do pełnego ruchu nowe urządzenia produkcyjne, wykonane przed terminem w ramach zobowiązań Stalinowskich.

W uroczystości tej wziął udział m. in. kierownik Ministerstwa Przemysłu Ciężkiego — tow. inż. Żemajtis.

Nowe urządzenia produkcyjne zmontowane zostały dzięki ofiarnej pracy konstruktorów Biura Projektowania Urządzeń Przemysłu Hutniczego wszystkich działów huty oraz załogi Hutniczego Przedsiębiorstwa Budowlanego. Są tu tacy przodownicy, jak towarzysz Kulik, Kaczmarek i Jadziejak, którzy wydajną pracą wybitnie przyczynili się do szybkiego zakończenia poszczególnych etapów robót.

„Musimy czuć wyraźnie silne więzy — powiedział tow. inż. Żemajtis — które łączą jedną uroczystość, jaką jest oddanie do produkcji nowych urządzeń, z drugą uroczystością — 70-lecia urodzin Wielkiego Wodza, towarzysza Józefa Stalina. W tym wielkim dniu życzę załodze oraz dyrekcji huty „Kościuszko" owocnej pracy dla dobra mas pracujących".

Pomoc ZSRR—hutnictwu polskiemu

Z kolei zabrali głos generalny dyrektor CZPH, tow. Borejdo oraz przedstawiciel KW PZPR, którzy podkreślili wybitną pomoc, jaką udziela Związek Radziecki hutnictwu polskiemu oraz złożyli podziękowanie organizacji partyjnej, radzie zakładowej, załodze i tym wszystkim, którzy przyczynili się do budowy urządzeń produkcyjnych.

Znamienne są słowa stalownika — przodownika pracy, tow. Władysława Wierczaka, który na zakończenie uroczystości powiedział m. in.:

„Jako przodownik pracy i przedstawiciel załogi stalowni przyrzekam uroczyście: z tej surówki, która płynie dla nas z wielkiego pieca, będziemy produkować taniej, lepiej i więcej stali, będziemy przekraczać plany produkcyjne, gdyż wiemy, że my — robotnicy, jesteśmy gospodarzami kraju, że przez zwiększoną produkcję prędzej odbudujemy i rozbudujemy nasz kraj i — dojdziemy do dobrobytu i socjalizmu".

*

Tego samego dnia uruchomiono nowy obiekt produkcyjny w hucie „Bobrek", którego budowę przyśpieszyli robotnicy dla uczczenia 70 rocznicy urodzin towarzysza Józefa Stalina.

Przodownik pracy tej huty, tow. Ludwik Szyda, wyrażając radość całej załogi z rozbudowy zakładu, złożył zapewnienie, że robotnicy huty „Bobrek" dołożą wszelkich starań, aby nowouruchomione urządzenia jak najlepiej służyły sprawie budowy fundamentów socjalizmu w naszym kraju oraz zwycięstwu światowego obozu pokoju i postępu, któremu przewodzi Największy Człowiek naszych czasów, Niezłomny Wódz mas pracujących świata—Wielki Stalin".

Robotnicy łódzcy wykonali zobowiązania stalinowskie

(Koresp. własna). — Czerwona Łódź godnie powitała wielkie święto 70 rocznicy urodzin towarzysza Stalina. Łódzki świat pracy uczcił tę rocznicę czynem—wykonaniem zobowiązań produkcyjnych. Już od kilku dni wśród załóg robotniczych panowało radosne podniecenie. Ponad 35 tys. ludzi przygotowywało swoje warsztaty do Dni Pracy Stalinowskiej. Odbywały się również akademie, masówki i obchody, w których wzięło udział 270 tys. osób. 160 tys. osób podpisało zbiorowe listy, przeszło 2 tysiące — wysłało życzenia indywidualne do towarzysza Stalina. Na podstawie meldunków załóg fabrycznych, już dziś można stwierdzić, że łódzki świat pracy wywiązał się ze swych zobowiązań, jakie powziął w imię miłości i wielkiego uczucia dla Wodza Międzynarodowego Proletariatu.

Dla uczczenia urodzin towarzysza Stalina wykonano ponad plan 200 tys. kg przędzy, 1.850.000 metrów tkanin, 180 tys. sztuk konfekcji, 2 obrabiarki, 10 motorów, 130 tys. kg wyrobów kutych i wiele, wiele innych wyrobów. Ogólna wartość produkcji, wykonanej przez łódzkich robotników dla uczczenia urodzin towarzysza Stalina wynosi ponad 1 miliard zł. (bg)

*

Również w województwie łódzkim masy pracujące wykonały swe zobowiązania, powzięte dla uczczenia 70 rocznicy urodzin towarzysza Stalina.

W Ozorkowie załoga PZPW Nr 32 wykonała ponad plan miesięczny kilka tysięcy metrów tkanin wełnianych wartości ponad 3 miliony zł.

Fabryka w Pabianicach przekroczyła plan miesięczny o 130.000 m tkanin.

*

Robotnicy rolni i chłopi nie pozostali w tyle we współzawodnictwie o najgodniejsze uczczenie 70 rocznicy urodzin Józefa Stalina.

Robotnicy PGR-ów „Leczyce" i „Kutno" wykonali przedterminowo orki zimowe itd.

Robotnicy leśni z nadleśnictwa „Meszcze" wykonali w 110 proc. grudniowy plan wyrębu.

W Głuchowie pow. skierniewickiego i w Hucie Dłutowskiej pow. łaskiego dokonano otwarcia uniwersytetów ludowych. Związki zawodowe oraz robotnicy „Paged" w Głuchowie ufundowali stypendia dla słuchaczy.

Dolny Śląsk

Poważnej pracy dokonała załoga „Pafawagu", kończąc przedterminowo remont i montaż pomostu suwniczego i zmieniając konstrukcję dźwigu.

Ślusarz huty „Karol" w Wałbrzychu, Cymerlik osiągnął 400 proc. normy, a St. Kamiński z Dolnośląskiej Fabryki Wyrobów Metalowych — 200 proc. normy.

St. Kania z fabryki Porcelany „Wałbrzych" wykonał 400 proc. normy dziennej.

St. Kamiński z Wrocławskich Zakładów Odzieżowych wykonał 250 proc. normy dziennej.

Tkacze bielawscy przeszli na obsługę 8 krosien

12 tkaczy bielawskich przeszło z obsługi 4 lub 6 krosien na obsługę 8 krosien.

Zespół młodzieżowy Kowalika z PZPB Nr 1 w Bielawie przekroczył bazę akordową o 15 proc.

Nowe mieszkania dla robotników

W dniu 70 rocznicy urodzin towarzysza Stalina Zakład Osiedli Robotniczych w Poznaniu oddał do użytku 36 pracowników budowlanych nowe mieszkania. Dzięki wysiłkom całej załogi SPB, nowowybudowany blok wykończony został miesiąc przed terminem.

W innych miejscowościach województwa poznańskiego i pomorskiego w dn. 21 bm. poznański oddział ZOR oddał do użytku ogółem 369 izb.

Białostoczyzna wykonuje swe zobowiązania

16. bm. zameldowali o wykonaniu w 120 proc. miesięcznego planu produkcji pracownicy Hurtowni Dziewiarsko - pończoszniczej w Białymstoku.

W 114 proc. wykonała miesięczny plan produkcji załoga fabryki w Hajnówce.

Robotnicy PPB Nr 9 zakończyli budowę pierwszych 2 domów osiedla robotniczego w Białymstoku.

Pracownicy PBP Nr 8 w godzinach wieczornych zakończyli budowę pierwszego szybkościowca na terenie Białegostoku. Zespół murarza Zygmunta Gryczana uczcił urodziny Józefa Stalina przez stałe osiąganie ponad 350 proc. normy, a zespół murarski Stefana Bielenia — 210 proc. normy.

20 grudnia w godzinach popołudniowych pracownicy Zjednoczenia Energ. Okręgu Białostockiego zakończyli budowę linii wysokiego napięcia.

Stoczniowcy wykonali prace wartości 14 miln. zł.

Na 2 dni przed terminem poszczególne działy Stoczni Gdańskiej zameldowały o wykonaniu swych zobowiązań wartości 14 miln. zł. M. in. robotnicy oddali w tym czasie do użytku drugi polski rudowęglowiec „Jedność Robotnicza".

(Dokończenie na str. 4)

Uroczyste posiedzenie Sejmu

21 bm. odbyło się uroczyste posiedzenie Sejmu dla uczczenia 70-lecia urodzin towarzysza Józefa Stalina. Na zdjęciu Premier tow. Józef Cyrankiewicz w czasie przemówienia. Foto AR

Imię Stalina związane jest na wieki z najszczytniejszymi ideałami ludzkości

Przemówienie Marszałka Kowalskiego na posiedzeniu Sejmu Ustawodawczego RP

Wysoka Izbo!

Sejm Ustawodawczy Rzeczypospolitej Polskiej zebrał się dziś na uroczyste posiedzenie w celu uczczenia 70 rocznicy urodzin genialnego Przywódcy i Nauczyciela całej postępowej ludzkości, Budowniczego Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich — Józefa Stalina (Wszyscy wstają. Huczne i długotrwałe oklaski).

Imię Stalina na wieki zostało związane z najszczytniejszymi ideałami ludzkości, którymi na imię: wolność, międzynarodowe braterstwo ludów, postęp i pokój.

Klasa robotnicza i masy chłopskie Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich, obaliwszy w listopadzie 1917 r. pod wodzą Lenina i Stalina panowanie caratu, zbudowały pod kierownictwem swego genialnego przywódcy Józefa Stalina potężne socjalistyczne państwo, którego Armia rozgromiła wroga ludzkości, faszyzm, otwierając dla całej ludzkości nowe nadzieje i nową wiarę w zapanowanie sprawiedliwości społecznej na całym świecie. Dlatego wszystkie narody świata, cała postępowa ludzkość na kuli ziemskiej z najgłębszą czcią i uwielbieniem wymawia imię swego Obrońcy, Nauczyciela i Wodza — Józefa Stalina. Cała postępowa ludzkość na kuli ziemskiej składa głęboki hołd Józefowi Stalinowi, śląc najgorętsze, najserdeczniejsze życzenia w 70 rocznicę Jego urodzin.

Naród Polski tak powszechnie biorący udział w wyrażaniu swych głębokich uczuć dla geniusza Józefa Stalina, ma Dlań szczególną jeszcze wdzięczność za ocalenie przed niechybną zagładą, gdyż na polskich ziemiach faszystowski najeźdźca zbudował wiele fabryk śmierci, które miały służyć do wytępienia naszego narodu. Dzięki zwycięstwu Armii Czerwonej pod genialnym dowództwem Stalina naród polski odzyskał wolność, odzyskał stare ziemie piastowskie z granicą na Odrze, Nysie i Bałtyku ,a lud polski objął ster rządów w odrodzonej Ojczyźnie. Na ziemi polskiej od Bugu do Odry i od Karpat do Bałtyku rozkwita nowe, bujne życie. Polska klasa robotnicza, a za jej przykładem chłopi, czerpiąc wzory ze Związku Radzieckiego w przyśpieszonym tempie budują swoje lepsze, wspanialsze jutro. Przed młodzieżą robotniczą i chłopską otwarły się wszystkie uczelnie i wszystkie szczeble awansu społecznego. Bez Rewolucji Październikowej, bez genialnej kontynuacji dzieła Lenina przez Józefa Stalina, nie byłoby zwycięstwa nad faszyzmem, nie byłoby Polski Ludowej, nie byłoby tego wspaniałego, dla wszystkich dziś widocznego postępu i budownictwa lepszego jutra dla polskich mas ludowych.

Genialny Wódz, pogromca faszyzmu, Józef Stalin stał się obecnie sztandarem setek milionów ludzi na całym świecie w walce o pokój. Znękana wojnami ludzkość, zagrożona nową wojną przez anglosaskich podżegaczy wojennych, łączy z Jego imieniem swe nadzieje na utrwalenie pokoju. Potężne siły pokoju, które w całym świecie gromadzą się do walki z podżegaczami wojennymi, dają gwarancję, że pod przewodem Stalina wrogie pokojowi siły zostaną pohamowane i unieszkodliwione.

Sejm Ustawodawczy Polski Ludowej, jako przedstawicielstwo narodu polskiego, łącząc się wraz z całym narodem w hołdzie i czci dla Józefa Stalina w dniu siedemdziesięciolecia Jego urodzin, zapewnia Go uroczyście, że naród polski stoi i stać będzie wiernie w walce o pokój, o dalsze pogłębienie przyjaźni polsko - radzieckiej, o pełne zwycięstwo sprawiedliwości społecznej, o socjalizm. (Huczne i długotrwałe oklaski).

Sejm Polski Ludowej pozdrawia Józefa Stalina obrońcę narodów przed imperializmem

Dokończenie przemówienia tow. Premiera Cyrankiewicza na uroczystym posiedzeniu Sejmu Ustawodawczego R. P.

DOKOŃCZENIE ZE STR. 1

tego przełomu w historii ludzkości.

Wyzwolenie proletariatu, to jego własne, ciężko wypracowywane, krwawo wydzierane krok po kroku zwycięstwo — jego własne dumne dzieło — dzieło myśli naukowej, wtopionej organicznie w praktykę — dzieło partii - awangardy, dzieło wodzów proletariatu takich jak Lenin, takich jak Stalin, dzieło milionów walczących pod przewodem partii.

I równocześnie — coraz lepiej rozumiana jest ogólnoludzka treść walki klasowej proletariatu, przewodnika całej ludzkości w drodze ku wyzwoleniu.

Stąd rodzi się ta niespotykana dotychczas w historii fala, sympatii, solidarności i miłości do Józefa Stalina, fala która przewaliła się poprzez wszelkie przegrody granic państw burżuazyjnych, która narasta i staje się nowym, o ogromnym znaczeniu faktem politycznym w dalszej konsolidacji sił postępu i pokoju wokół nauczyciela ludów, Wodza i realizatora nowej epoki.

Nic dziwnego, że rozmach tej manifestacji budzi lęk i przerażenie w obozie imperialistycznym, bo nie jest już dla nich tajemnicą fakt, że ogromna większość ludzkości widzi w Stalinie sztandar pokoju i postępu.

Nienawiścią zieją chytrzy politykierzy burżuazyjni, którym ruch robotniczy, im bardziej świadomy celów i sposobów walki, tym bardziej odbiera możliwości szachrajskich sztuczek i utrudnia rozbijanie jedności klasy robotniczej, jedności obozu postępu.

Obchód 70-lecia urodzin Józefa Stalina przekształcił się bowiem w potężną manifestację solidarności ludzi pracy całego świata, narodów socjalistycznych z narodami uciskanymi, wszystkich ludzi pokoju, wolności i postępu.

Jest dla nas, zebranych tutaj na uroczystym posiedzeniu Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej szczególną narodową satysfakcją móc w takim dniu stwierdzić, że jako Polska Ludowa, jako kraj budujący socjalizm, jako naród stojący wraz z ogromną częścią ludzkości na straży pokoju — należymy nierozerwalnie do świata, tworzącego zwycięsko epokę socjalizmu pod wodzą Józefa Stalina.

Dla narodu jest to sprawa rozstrzygająca o jego niepodległości, o jego dalszym rozwoju.

Losy narodu polskiego rozstrzygnęły się pod Moskwą i Stalingradem

Rozwój naszego narodu zahamowany był w tragiczny sposób przez 100-letnią przeszło niewolę.

Uwolnienie się z jarzma zaborców przyszło nie w drodze łaski imperatora Wszechrosji, ani kajzera, ani cesarza austriackiego, ale poprzez ich powyrzucane podmuchem rewolucji trony, wyłącznie poprzez zwiastującą światu nową epokę Rewolucję Październikową, poprzez dzieło partii Lenina i Stalina — dzieło rosyjskiego proletariatu.

Wielki międzynarodowy sens wspaniałego zwycięstwa Związku Radzieckiego nad hitleryzmem zawierał w sobie wywalczenie wolności narodowi polskiemu i umożliwienie polskiej klasie robotniczej ustanowienia władzy ludowej, przeprowadzenia reform społecznych i skierowania kraju ku budowie socjalizmu.

Naród polski, dzięki stworzonemu w Związku Radzieckim Wojsku Polskiemu, mógł przy boku Związku Radzieckiego wspólnie walczyć o wolność, mógł walką swoją przypieczętować sojusz ze Związkiem Radzieckim.

Naród polski w jarzmie okupacji hitlerowskiej, postawiony oko w oko z widmem zagłady przez faszyzm — dobrze odczuwał, że i jego losy rozstrzygały się w bitwach pod Moskwą, pod Leningradem, w zmaganiach stalingradzkich, w tej wielkiej próbie, na jaką wystawiony został Pierwszy Kraj Socjalizmu, w tej wielkiej walce o losy świata, którą kierował Stalin.

To była walka o losy świata, a w szczególności także o losy naszego narodu.

Stalin — wódz proletariatu, współtwórca partii bolszewickiej

I dobrze to pamiętają chłopi i robotnicy, piszący dziś listy do Stalina, matki z Lubelskiego, którym dzieci mordowali hitlerowcy zastrzykami z fenolu — i piszą teraz kobiety polskie listy do Stalina. I piszą robotnicy starzy, pamiętający czasy kapitalistyczne, czasy faszyzmu i sanacji — i wspominający swoje więzienia i swoje walki — rozumiejący jak nie łatwo rodzi się ten nowy, lepszy świat i ile to walki i trudności i ofiar kosztuje — własnymi rękami go budować, ale także rozumiejący o ile łatwiej go dziś budować dlatego, że w Związku Radzieckim zbudował go już Stalin.

I piszą młodzi robotnicy, widząc i odczuwając ile pomocy mieliśmy i mamy ze strony Związku Radzieckiego w odbudowie naszego kraju.

I piszą i ze wzruszeniem myślą o Stalinie ludzie partii — o jego przyjacielskiej pomocy, o radach, o jego ogromnym dorobku teoretycznym i praktycznym, który stanowi dziś wspaniały kapitał wiedzy i doświadczeń całego międzynarodowego ruchu robotniczego, w walce z przeciwnościami, z oportunizmem, z trockizmem, z bucharinizmem, w stałej walce o jedność partii, tej siły — która pcha naprzód historię.

Ze wzruszeniem myśli klasa robotnicza o Człowieku, który wykuwał wraz z Leninem partię bolszewicką, prowadził ją wraz z Leninem do władzy, obronił władzę proletariatu przeciw wszystkim siłom, które się sprzysięgły na jej zagładę, który budował socjalizm, który zwycięsko zakończył wojnę ojczyźnianą, który obecnie buduje komunizm i cementuje siły pokoju na całym świecie.

Ze wzruszeniem piszą do Stalina pracujący chłopi, widząc wyzwolenie wsi w przebudowie społecznej.

Ze wzruszeniem piszą o Stalinie uczeni, którzy w nim widzą największego człowieka nauki, który rozświetlił naukowo w ścisłym zespoleniu z praktyką — co jest sprawdzianem naukowości — drogi rozwojowe ludzkości, rozświetlił je jako naukowiec, i poprowadził nimi klasę robotniczą, jako wódz i nauczyciel i wprowadza ludzkość w epokę socjalizmu, otwierając równocześnie i wskazując nauce nowe perspektywy i nowe kierunki walki z przyrodą — zmienianą i przetwarzaną przyrodą.

Pisze młodzież, dla której Stalin jest wodzem młodej epoki, która nadchodzi.

Piszą poeci, wyrażający myśli i uczucia wszystkich, tak pięknie umiejący wyrazić patos walki — patos Stalina, który daje imię wiekowi XX, człowieka, który — jak mówi pisarz francuski — „nie jest hasłem tylko, czy symbolem, ale żywym człowiekiem".

Myśląc o historii tych lat Stalina, które zmieniły los ludzi na ziemi, skupiają się dziś szeregi wokół zwycięskiej idei marksizmu - leninizmu, rosną wokół klasy robotniczej szeregi obrońców pokoju — którego wodzem jest Stalin, rośnie siła obozu postępu i pokoju.

Polska ogniwem obozu pokoju zbudowanego pracą Stalina

W tym obozie postępu i pokoju stoi przy boku Związku Radzieckiego Polska, która przetrwać musiała tyle wojen i śmiertelny terror hitlerowski. Polska, której stalinowska polityka Związku Radzieckiego zapewniła pokój i przyjaźń na wschodzie — pokój i przyjaźń na południu — szerokie morze na północy — pokój i nienaruszalność granicy Odry i Nysy i przyjaźń z demokratycznymi Niemcami na zachodzie.

W dniach szczególnej manifestacji narodu polskiego na cześć Przywódcy narodów radzieckich, Wodza klasy robotniczej i mas pracujących świata, chorążego obozu pokoju, demokracji, niepodległości narodów i socjalizmu — Rząd Polski Ludowej oświadcza, że realizując wolę polskiej klasy robotniczej, chłopów pracujących, inteligencji i całego narodu — będzie w polityce międzynarodowej strzegł jedności obozu pokoju, a nade wszystko jedności ze Związkiem Radzieckim, że czynić będzie wszystko, aby rosły siły Polski jako ogniwa obozu pokoju zbudowanego pracą Józefa Stalina, że czynić będzie wszystko, aby wysiłek zbudowania socjalizmu, ustroju sprawiedliwości społecznej, rozkwitu dobrobytu i kultury w naszym kraju, podjęty przez klasę robotniczą na czele ludu pracującego i wszystkich sił twórczych narodu, doprowadził jak najprędzej do zwycięstwa.

Niech w tym dniu z sali Sejmu Polski Ludowej, z kraju budującego się socjalizmu — popłyną najserdeczniejsze życzenia i pozdrowienia dla człowieka, który przewodząc najdumniejszej idei ludzkości przywraca narodom i ludziom godność świadomych twórców swoich losów i swojej przyszłości, dla obrońcy niepodległości narodów przed zaborczym imperializmem, dla wielkiego przyjaciela narodu polskiego — dla człowieka, którego imię jest dziś wyrazem solidarności międzynarodowej i ukochania własnej ojczyzny — symbolem pokoju i postępu, sztandarem niezłomnej wiary w przyszłość ludzkości.

Niech żyje Wielki Przyjaciel Narodu Polskiego — Wódz Postępowej Ludzkości — Józef Stalin!

(Wszyscy wstają. Huczne i długotrwałe oklaski).

*

Złożone przez Prezesa Rady Ministrów, w zakończeniu jego przemówienia — najgorętsze życzenia pod adresem Generalissimusa Stalina — wywołały na ławach wszystkich klubów poselskich niepisany entuzjazm. Po okrzyku Premiera: „Niech żyje Wielki Przyjaciel Narodu Polskiego, Wódz Postępowej Ludzkości, Józef Stalin!" nastąpiło—żywiołowa owacja.

Do życzeń, złożonych przez Premiera dołączył się serdecznymi oklaskami Prezydent Rzeczypospolitej, dołączyli się wszyscy posłowie, członkowie Rządu, przedstawiciele korpusu dyplomatycznego, publiczność przysłuchująca się obradom, dziennikarze krajowi i zagraniczni.

Po przemówieniu Premiera, Marszałek Kowalski ogłosił uroczyste posiedzenie Sejmu Ustawodawczego, zwołane dla uczczenia 70 rocznicy urodzin Józefa Stalina — za zamknięte.

Naród polski radośnie obchodził dzień 70-lecia urodzin Towarzysza Stalina

Zobowiązania stalinowskie wykonane — Imponujący przebieg Dni Pracy Stalinowskiej — Uroczyste akademie i obchody w całym kraju

(Dokończenie ze str. 3)

W ramach tysięcy zobowiązań, zrealizowanych w Dniu Pracy Stalinowskiej osiągnięto w woj. poznańskim kilka rekordowych wyników.

Na czoło wysuwa się nowy rekord Polski tow. Czesława Passona z Zakładów Przemysłu Metalowego im. Józefa Stalina w Poznaniu, który w szybkościowym skrawaniu metali uzyskał wspaniały rezultat 700 m/min.

Rekord Polski pobili również dekarze, pracujący przy budowie dzielnicowego domu PZPR Poznań — Starołęka — którzy wykonali normę dzienną w wysokości 514 proc.

23-letni Mieczysław Celwerowski z Wielkopolskich Zakładów Urządzeń Mechanicznych ustanowił wynikiem 380 m/min. nowy rekord Polski w szybkościowym skrawaniu gwintów.

Piękne osiągnięcia robotników pomorskich

Dzień Pracy Stalinowskiej w Pomorskich Zakładach Budowy Maszyn uwieńczony został pełnym sukcesem. Wszystkie zobowiązania podjęte przez załogę zbiorowo i indywidualnie zostały nie tylko wykonane, ale znacznie przekroczone. Załoga narzędziowni, która postanowiła w dniu 20 bm. osiągnąć 200 proc. normy, znacznie przekroczyła podjęte zobowiązania.

Dodatkową produkcję wartości 1,5 mild. zł. dali robotnicy Gdańska

W podniosłym nastroju przystąpiło w dniu 20 bm. 40.000 robotników gdańskich do Pracy Stalinowskiej. Według prowizorycznych obliczeń wartość dodatkowo przez nich wyprodukowanych dóbr wyniesie przeszło półtora miliarda zł.

Załoga Warsztatów Kolejowych Gdańsk — Zawiśle w pierwszym Dniu Pracy Stalinowskiej wykonała dodatkowe prace wartości około 3 milionów zł.

Robotnicy woj. warszawskiego zwiększyli wydajność pracy

Z wielkim entuzjazmem pracowała załoga Zakładów Żyrardowskich. Ranna zmiana przędzalni haweiny tych zakładów podniosła wydajność o 30,2 kg. przędzy. Zespół młodzieżowy trzepalni wykonał ponad plan 280 kg. włókna, a zespół odziarniarek zmniejszył targan lnu o 1,2 proc.

W fabryce jedwabiu w Milanówku robotnicy wykonali 105,3 proc. planu dziennego tych zakładów.

Pracownicy Państw. Przeds. Rob. Komunik. w Mińsku Mazowieckim wykonali 20 bm. plan dziennej produkcji w 112 proc. Wytwórnia obuwia w tej samej miejscowości zwiększyła swą produkcję o 25 proc.

Stalinowski Dzień Pracy w porcie szczecińskim

Robotnicy portu drzewnego „Paged" w Szczecinie postanowili w Dniu Pracy Stalinowskiej przekroczyć cyfrę dziennego przeładunku drzewa o 15 proc. Zobowiązanie załogi „Pagedu" przyniosło ponad 400 tys. zł. oszczędności.

Robotnicy Centrali Zbytu Węgla, działu przeładunków morskich w Szczecinie, postanowili dnia 20 bm. uzyskać rekordowy przeładunek węgla. Pierwsza zmiana wykonała swe zobowiązania z 17 proc. nadwyżką.

Załoga cukrowni w Szczecinie melduje o przekroczeniu swych zobowiązań o 8 proc. przy jednoczesnym zmniejszeniu strat.

W Szczecińskich Zakładach Odzieżowych brygada przodownika Kalejty podniosła normę pracy przeciętnie do 120 proc., a w niektórych dniach do 132 proc. Nie zanotowano ani jednego spóźnienia do pracy.

47 miln. dodatkowej produkcji dała Stalowa Wola

(Koresp. wł.). Za przykładem rzeszowskiej Wytwórni Sprzętu Komunikacyjnego i huty „Stalowej Woli" wszystkie niemal załogi zakładów pracy woj. rzeszowskiego stanęły na warcie Stalinowskiej Pracy.

Załogi dały ponad plan produkcję wartości kilkudziesięciu milionów złotych. Ustalono zostały nowe rekordy wydajności pracy.

Załoga WSK przekroczyła swoje zobowiązania, dając ponad plan produkcję wartości około 6,5 miliona zł. Załoga huty „Stalowej Woli" dała dodatkową produkcję wartości 47 milionów zł.

Przodownicy pracy osiągnęli w dniu wczorajszym nienotowane dotychczas rekordy. Tak np. tow. Bożyn Mieczysław, mistrz stalowni w Stalowej Woli uzyskał nienotowany dotąd przy swoim piecu rekordowy czas wytopu stali 3 godz. 15 min. Stefan Nieradka, tokarz, który osiągał przeciętnie 168 proc. normy, w dniu Stalinowskiej Pracy wykonał 1.150 proc., osiągając szybkość skrawania metalu 500 m/min.

(C. Bł.)

*

Załoga stalowni huty „Bankowa" w Dniu Pracy Stalinowskiej skróciła czas wytopu stali o 45 minut.

Śląsk przoduje

Kopalnia „Radzionków", której załoga zobowiązała się wykonać w Dniu Stalinowskiej Pracy 112 proc. — uzyskała 132 proc. Kopalnia „Marcel" wykonała plan dzienny w 146 proc., przekraczając swe zobowiązania o 26 proc. Załoga kopalni „Kazimierz Juliusz" wykonała 120 proc. planu, wobec swego zobowiązania, opiewającego na 115 proc. Kopalnia „Szombierki", która zobowiązała się wykonać plan dzienny w 100 proc., uzyskała w Dniu Pracy Stalinowskiej 107 proc. planu.

Wg dotychczasowych danych — 11 kopalń wykonało swe dzienne plany w ponad 120 proc. Kilkanaście innych kopalń osiągnęło od 110 — 120 proc. planu.

Rekordową produkcję koksu wykonała załoga koksowni huty „Kościuszko", produkując w Dniu Pracy Stalinowskiej koks z 73 komór, czyli produkcję nienotowaną w historii zakładów.

W hucie „Gliwice" przodownicy pracy w skrawaniu metali przekroczyli w Dniu Pracy Stalinowskiej, powzięte zobowiązania, osiągając: Werner — 138 proc., Waliczek — 132 proc. i Sławujok — 130 proc. normy.

Remont maszyny w ciągu 45 roboczo-dniówek zamiast 675

Niezwykły rekord szybkościowy osiągnęli mechanicy Fabryki Sztucznego Jedwabiu w Tomaszowie Mazowieckim. Trzy 5-osobowe brygady, posługując się nowym systemem pracy, dokonały w ciągu 3 dni remontu maszyny, który według dawnych norm wymagałby zatrudnienia pięciu 5-osobowych brygad w przeciągu 27 dni.

Województwo krakowskie

Górnicy w Wieliczce podwyższyli znacznie swe normy produkcji. Na czoło wysunął się zespół Struzika, Grzywy, Sędzika i Wandasa, który w ciągu jednego dnia wykonał pracę, zaplanowaną na trzy dni.

Społeczeństwo woj. pomorskiego wypełnia zobowiązania

Robotnicy Zakładów Sodowych w Mątwach przekroczyli znacznie dzienną normę produkcji oraz zakończyli przed terminem roboty remontowe i montażowe. Podjęli oni dodatkowe zobowiązania na Dni Pracy Stalinowskiej.

Ponad 2.300 roboczogodzin zaoszczędzili pracownicy sieci gazowej, wodociągowej i kanalizacyjnej, wykonując przedterminowo zaplanowane roboty.

Śląsk w Dniu Pracy Stalinowskiej

(Koresp. wł.) — Dziś dajemy 900 ton ponad plan — mówili 20 bm. górnicy kopalni „Szombierki".

Zamiast swojej codziennej normy — „skromnych" 210 proc., brygadzista Ludwik Kadłubek zobowiązał się dać jeszcze 90 proc. więcej — okrągłe 300 proc. A chodnik, który wyrąbuje górnik Kadłubek, należy do trudniejszych w kopalni.

W swym pragnieniu uczczenia urodzin towarzysza Stalina brygadzista Kadłubek nie jest odosobniony. Razem z nim wytęża siły cała załoga.

Na dole: na przodkach, chodnikach, filarach wre szybka, zorganizowana, systematyczna praca. Wrębówki, kilofy, świdry, łopaty pracują bez przerwy. Tow. Majewski ze swoją brygadą ma powierzoną odbudowę. Sztygar zmianowy tow. Domniak jest nieomal jednocześnie w trzech miejscach. Na drugiej zmianie wodzą rej tow. Nowak i Kosiorowski. Oni podciągają resztę zespołu.

Praca wre. Zobowiązanie będzie wykonane.

Zostało wykonane.

Stalinowcy nie zawiodą

Wszystkie oddziały huty im. Stalina żyją dziś pod znakiem wytężonej pracy.

— Ile jeszcze — pyta mistrz piecowy tow. Lange.

— Już kończymy — mówi pierwszy wytapiacz tow. Gąsior.

Godzina 12. Wsad jest już w piecu. Złom i bloki surówki poczynają się topić.

Raz po raz zagląda na oddział sekretarz organizacji partyjnej tow. Wolniewicz.

Zaraz rozpoczyna pracę II zmiana. Robotnicy szybko przejmują narzędzia, wysłuchują sprawozdań o działaniu agregatu i śpiesznie przystępują do pracy. Wszyscy starają się jak najwydajniej pracować. Nie tracić czasu.

— Nasza huta otrzymała zaszczytną nazwę — mówią robotnicy zakładu im. Stalina — „Stalinowcy" nie zawiodą.

Każdy przodownikiem na swoim posterunku

— Dajemy dziś 125 proc. po wyżej planu — mówią robotnicy wytwórni „Konstal".

Oddział zestawów kołowych uważa pilnie na siedmiogłowicową maszynę, która otacza równocześnie 7 obręczy kół wagonowych.

Pomocnik tokarza tow. Buronia przygotowuje szybko następną partię obręczy.

— Noże zostały wczoraj dobrze zaostrzone, kontrolowaliśmy je dziś powtórnie. Robota pójdzie zaraz prędzej — zapewnia go pomocnik.

W oddziale wózków tendrowych pracuje od 6 rano całe kierownictwo zakładu. Każdy pomaga jak potrafi. Wszyscy starają się tak zorganizować pracę, aby uniknąć przerw i postojów.

Przy montażu przodują tow. Wojciechowski i tow. Ktok Antoni.

Tow. Morawin kierownik oddziału, uśmiechając się z zadowoleniem, zapewnia, że choć załoga oddziału wózków tendrowych obiecała najwyżej 190 proc. planu dziennego wykona prawdopodobnie 260 proc.

— Dziś pracujemy, jak stachanowcy.

To samo twierdzi zespół tow. Jagiełły, dopasowując panewki.

— Ostatnie podwozie wykończyliśmy. Wczorajsze, zwiększone zobowiązanie zostało wykonane. (W. Sk.)

W reprezentacyjnej sali posiedzeń Nowego Ratusza w Poznaniu odbyło się uroczyste posiedzenie Miejskiej Rady Narodowej.

Spontaniczną owacją przyjęli zebrani uchwałę MRN nazwania największego parku w Poznaniu na Sołaczu imieniem Józefa Stalina.

*

Zebrani na uroczystej akademii robotnicy Państwowych Zakładów Przemysłu Odzieżowego w Szczecinie postanowili wysłać list do Generalissimusa Stalina.

Uroczyste posiedzenie Miejskiej Rady Narodowej poświęcone uczczeniu Wielkiej Rocznicy odbyło się w Gdańsku. Podobne posiedzenia odbyły się w Lublinie, Rzeszowie, Kielcach i innych wojewódzkich i powiatowych miastach.

*

Uroczysta akademia w świetlicy PZPW Nr. 4 w Łodzi zgromadziła ponad 2.000 przedstawicieli wszystkich załóg fabryk wełnianych w Polsce.

Centralna akademia młodzieży łódzkiej odbyła się w hali sportowej w Helenowie. Uchwalono wysłanie życzeń dla Generalissimusa Stalina w imieniu robotniczej młodzieży Łodzi.

Naród polski daje wyraz głębokiej miłości i oddania dla Wielkiego Stalina

W dniu 21 bm. — w dniu 70 rocznicy urodzin Generalissimusa Stalina, we wszystkich województwach zorganizowane zostały przez wojewódzkie komitety PZPR uroczyste akademie. Uroczystości te poprzedzone były tysiącami akademii, które odbyły się w ośrodkach robotniczych, gminach, w gromadach wiejskich, miastach, i miasteczkach; poprzedziły je także uroczyste posiedzenia gminnych, powiatowych i wojewódzkich rad narodowych, uroczyste posiedzenia senatów akademickich oraz przedstawicieli świata naukowego i artystycznego.

Śląski świat pracy uczcił dzień urodzin Stalina

Spośród tysięcy akademii, jakie odbyły się w województwie śląskim, niezwykle okazale wypadła akademia, zorganizowana przez redakcję „Trybuny Robotniczej" w sali Filharmonii Śląskiej w Katowicach.

W bogato udekorowanych świetlicach zakładów pracy, Domach Kultury, hutach i fabrykach Śląska, zgromadziły się tysiączne rzesze górników i hutników, przybyłych wraz z rodzinami na uroczyste akademie. Przodownicy pracy z dumą meldowali o wykonaniu i przekroczeniu zobowiązań na cześć Józefa Stalina.

Manifestacje w Poznaniu

Gorąco, radośnie i serdecznie czci wielkie święto cała ludność województwa poznańskiego. Stolica Wielkopolski — Poznań — wszystkie miasta i wsie województwa przybrały odświętny i uroczysty wygląd.

„Chcemy, aby i nasza ojczyzna wkroczyła na drogę budownictwa socjalizmu"

List studentów - Jugosłowian do towarzysza Stalina

Grupa emigrantów jugosłowiańskich studiujących na wyższych uczelniach we Wrocławiu, przesłała do towarzysza Stalina list, w którym piszą m. in:

„Czcimy rocznicę Twych urodzin ze szczególną miłością, pod znakiem wzmożonej walki przeciwko klice trockistów i imperialistycznych agentów z Tito na czele.

Klika ta, mając władzę w swym ręku, stosując najbrutalniejsze metody, stara się oderwać nasze narody od Ciebie — Naszego Wyzwoliciela. Jednak miłość nasza do Ciebie, towarzyszu Stalin, jest bez porównania silniejsza od bestialskich metod, którymi banda Tito chce stłumić ją w naszych sercach.

Przyrzekamy Ci, że dołożymy wszelkich starań, by usunąć bandę Tito, aby również i nasza kochana Ojczyzna wstąpiła na drogę budownictwa socjalizmu.

Pozdrawiamy Cię nasz drogi Wodzu i nauczycielu, naszym bojowym hasłem: „Naprzód do walki o socjalistyczną Jugosławię". Niech żyje Wódz i Nauczyciel ludzi pracy całego świata, najlepszy przyjaciel narodów Jugosławii — Wielki Stalin!".

Jak nie należy organizować kursów

W dniach 17, 18 i 19 bm., Centralny Zarząd PPB urządził 3-dniowy kurs prowadzenia robót w warunkach zimowych dla kierowników robót budowlanych. Zjednoczenia prowincjonalne otrzymały polecenie przysłania na kurs do stolicy najlepszych swoich inżynierów. Na kurs przybyło z prowincji 30 osób.

Z radością jechali inżynierowie śląscy, krakowscy i lubelscy do stolicy. Byli pewni, że zapoznają się z warszawskim tempem prac, o którym tyle słyszeli i czytali. Byli pewni, że wywiozą ze stolicy niezatarte wrażenia.

I rzeczywiście. Trzydniowy pobyt w Warszawie na długo z pewnością utkwi im w pamięci. Niestety, jako smutny dowód bezprzykładnego wprost bałaganu i kompletnego braku organizacji — wykazanego przez CZ PPB.

Po całonocnej podróży przybyli do świetlicy PPB 1 w Alei Niepodległości, gdzie miał odbyć się kurs. Niestety nikt z obecnych na miejscu nic o kursie nie wiedział. Sala była nieopalona, nie sprzątnięta, nie było ławek. Nikt też nie pomyślał o przygotowaniu dla przemarzniętych przybyszów choćby gorącej herbaty.

Nie będziemy tu przytaczali wszystkich szczegółów nieporozumienia. Trzeba tylko stwierdzić, że część kursantów spała dwie noce w poczekalni na dworcu, reszta na stołach i ławach w świetlicy. Dopiero pod koniec kursu, organizatorzy przypomnieli sobie o tym, że warto by napalić i posprzątać salę i że można też zaproponować kursantom obiad w stołówce.

Oto klasyczny wzór „roboty zza biurka". CZ PPB ograniczył się do wydania odpowiednich poleceń i... to wszystko. Nie zadano sobie trudu sprawdzenia, czy polecenia te zostały wykonane.

Skutek? Zmarnowany czas kilkudziesięciu inżynierów i zmarnowane pieniądze wydatkowane na organizację kursu. Bo nie trzeba przecież dowodzić, że pożytek z takiego kursu musi równać się zeru.

Kto ponieście za to odpowiedzialność? (jam)

Wielkie dni warszawskich fabryk

Dni Pracy Stalinowskiej były dniami wzmożonego wysiłku, maksymalnej wydajności, i wzorowej dyscypliny pracy w warszawskich fabrykach. Z wszystkich niemal fabryk napływają meldunki podsumowujące wyniki pracy dnia przedwczorajszego i wczorajszego. Oto kilka sprawozdań, kilka krótkich meldunków:

W Fabryce Platerów do Pracy Stalinowskiej stanęli przodownicy pracy. Podjęli wysokie zobowiązania i — w wielu wypadkach — przekroczyli je. I tak: piłowacz — Franciszek Janiszewski, który dotychczas wykonywał średnio 140 proc. normy, zobowiązał się dać 160 proc., a dał 187,5 proc. Wiesław Nowys, poprzednio wykonujący 148 proc., zobowiązał się do 170, a wykonał 236 proc., brązownik Pniewski Aleksander zobowiązał się dać 220 proc., a dał 260, szlifierz Juliusz Obrębski zamiast 170 proc., wykonał 173.

— Dzięki czemu osiągnęliście takie wyniki?

— Po prostu „zakasaliśmy rękawy" — odpowiadają towarzysze z F-ki Platerów. — Nie straciliśmy ani jednej minuty, ani jednej sekundy... Materiały były przygotowane. Nie musieliśmy odrywać się od pracy i tracić czas na przynoszenie materiałów i odnoszenie gotowej produkcji.

— Pokazaliśmy, że dyscyplinę pracy potrafimy utrzymać — dodają towarzysze. — W dniach 20 i 21 bm. nie było u nas ani jednego nieusprawiedliwionego spóźnienia, ani jednej nieusprawiedliwionej nieobecności.

Fabryka Platerów ku czci towarzysza Stalina zobowiązała się przyspieszyć wykonanie planu dodatkowego o trzy dni, to znaczy ukończyć go nie 31, a 28 bm. Zobowiązanie to jest już wykonane w 90 procentach.

*

Fabryka „Parowóz", która do niedawna stała na jednym z ostatnich miejsc w przemyśle warszawskim, ostatnio podciąga się na wszystkich odcinkach. Nie zawiodła również w Dniach Pracy Stalinowskiej.

Tokarze Getka Zdzisław i Olszewski Henryk zobowiązali się w dniach 20 i 21 bm., dać 280 proc. i 230 proc. Zarówno pierwszego, jak i drugiego dnia zobowiązania swoje wykonali. Elektromonter Szopczyński, zgodnie z zobowiązaniem prócz codziennej swojej pracy, dnia 20 bm. przewinął silnik elektryczny spawarki.

Cała załoga fabryczna podjęła również zobowiązania stalinowskie: zamówienia Warszawskich Zakładów Przem. Odzieżowego wykonać nie na 31 bm., jak było planowane pierwotnie, lecz na 21. Zamówienie zostało wykonane punktualnie.

*

Fabryka im. Świerczewskiego melduje, że obok wszystkich innych zobowiązań, które wykonano dn. 20 bm. do godz. 15, uruchomiono również anodowe cięcie i szlifowanie stopów spiekanych — jedno z najtrudniejszych i najważniejszych zobowiązań tej fabryki.

Jest to wynalazek radziecki, pierwszy raz u nas zastosowany. Szlifowanie stopów spiekanych (używanych do szybkotnących noży tokarskich), odbywało się u nas dotychczas na bardzo drogich tarczach diamentowych. Szlifowanie anodowe daje olbrzymie oszczędności i umożliwia zastąpienie diamentu zwykłą stalą.

Do Pracy Stalinowskiej w F-ce Świerczewskiego stanął między innymi zespół produkujący igły do strzykawek lekarskich. W pierwszym dniu zespół podwyższył swoją przeciętną dzienną normę o 14 proc. Wczoraj w południe kierownik grupy meldował, że „dociągnie" do 133 proc.

Zobowiązanie indywidualne podjęła tow. Sobczak, pracująca przy tokarce. Dotychczas wykonywała ona średnio 150 proc. normy, zobowiązała się w Dniu Pracy Stalinowskiej wykonać 200 proc., a wykonała 205 proc.

*

W Fabryce Narzędzi Chirurgicznych w Dniach Stalinowskich trwa gorączkowa praca. Polerownia zobowiązała się przekroczyć o 30 proc. swoją dotychczasową najwyższą wydajność. Wyniki nie są jeszcze znane, gdyż jest to rodzaj pracy, którą obliczyć i ocenić można dopiero po jej zupełnym zakończeniu.

Na wyniki te czeka cała załoga. I cała załoga — ci, którzy stanęli do Pracy Stalinowskiej i ci, którzy specjalnych zobowiązań nie podjęli — wiedzą, że muszą dać z siebie maksimum, że muszą wykorzystać wszystkie swoje możliwości. I w tej fabryce nie było w tych dniach nieusprawiedliwionych spóźnień, ani nieobecności.

*

Oto kilka przykładów wybranych z długiej listy warszawskich fabryk. Trudno podsumować już teraz ogólne wyniki. Tych kilka przykładów świadczy jednak dobitnie o tym, że warszawska klasa robotnicza rozumie, że towarzysza Stalina uczcić może najlepiej, wprowadzając w życie Jego naukę. I czci Go nie słowami, ale konkretnym, robotniczym czynem. Z. K.

Wzmożoną pracą uczcili murarze dzień urodzin Towarzysza Stalina

Załogi budowlane stolicy, które jako pierwsze w kraju rozpowszechniły na swych budowach socjalistyczne metody pracy, w godny sposób uczciły rocznicę urodzin twórcy pierwszego państwa socjalistycznego — towarzysza Stalina. Poza zobowiązaniami produkcyjnymi, które w całej rozciągłości z honorem wykonano, robotnicy budowlani na wielu budowach przystąpili do Dni Pracy Stalinowskich i jeszcze bardziej zwiększyli wydajność swej pracy.

Brygady młodzieżowe Wiechetka i Partyki zobowiązały się wymurować w dniu urodzin towarzysza Stalina po 12 m. sześc. muru. Pracując na budowie szkoły w Osiedlu Mirów brygada Wiechetka mimo, że murowała w trudno dostępnym i ciasnym wykopie przekroczyła swoje zobowiązanie i na godzinę 16-tą wymurowała 19 m. sześc. fundamentu.

Brygada Partyki, którą kieruje obecnie Czesław Bąkowski murowała wczoraj gmach przy ul. Asfaltowej 16. Brygada ta również wysoko przekroczyła swoje zobowiązanie, wykonując w ciągu dnia ponad 20 m. sześc. muru.

Betoniarze z WPB-1

Za brygadą młodzieżową na czoło zespołów biorących udział w Dniach Pracy Stalinowskiej, wysunęła się 42-osobowa załoga betoniarska WPB-1, pracująca przy budowie wielkiego budynku dla wydawnictwa „Prasa Wojskowa" przy ul. Towarowej 46.

Załoga ta podjęła się zabetonować w przeddzień rocznicy urodzin towarzysza Stalina strop, filary i podciągi parterowej kondygnacji budynku. Wynosi to 150 m sześc. betonu, a więc, jak na jeden dzień, było to zadanie poważne.

Zespół podzielono na cztery grupy kierowane przez brygadzistów - betoniarzy: Madejczyka, Krzemińskiego, Bielickiego i Prusika. Poszczególne grupy rywalizują z sobą, co jeszcze bardziej dopinguje załogę.

Najlepszy wynik w dniu tym uzyskała grupa Madejczyka, osiągając 564 proc. normy. Grupa Krzemińskiego wykonała normę w 521 proc. Dalej grupa Bielickiego — 514 proc. i grupa Prusika — 418 procent normy.

Na Muranowie

Na bloku Nr 36 w osiedlu Muranów ruch od rana niezwykły. Pracują tu brygady szybkościowe tow. tow. Kłudkiewicza i Majchrowskiego. W Dniu Pracy Stalinowskiej brygada Kłudkiewicza ma dać 45 m sześc. muru na gzymsie poddachowym i na ścianach III-go piętra. Majchrowski ze swymi ludźmi podjął się wykonać 40 m sześc. muru przy galerii.

Jest to zadanie poważne nawet dla zespołów szybkościowych. A przy tym dom, który budują stoi tuż przy ulicy, trzeba więc znaleźć czas na należyte udekorowanie budynku.

O godz. 16-ej, kiedy kończy się dzień roboczy, zapowiedziana ilość muru była wykonana, ponadto zaś na świeżych ścianach zawisły barwne transparenty, godła i portret Jubilata.

Brygady szybkościowe zawsze wykonują więcej, niż zaplanowały. Tym bardziej w takim dniu — jak wczorajszy.

Za przykładem młodych

Na Mirowie wielkie zainteresowanie budzi trwająca już od tygodnia praca brygady młodzieżowej ZMP. Członkowie brygady przykładem swoim pociągnęli resztę załogi, która w godny sposób spędziła Dzień Pracy Stalinowskiej.

Grupa murarzy brygadzisty Skiby podjęła się w ramach tych dni przygotować jeden blok mieszkalny tak, by można w nim było układać podłogi. Zamiar ten wykonany został wczoraj o godz. 15-ej.

Znana brygada pierwszej jakości murarza Wdowiarskiego, wybudowała wczoraj komin na bloku Nr 14, zaś szklarze z grupy Sitarka, oszklili dwa budynki mieszkalne.

Czerwień świeżych cegieł, narastających nowymi warstwami na murach domów — mówi dziś o przywiązaniu i miłości budowniczych stolicy do towarzysza Stalina.

Dzień maksymalnej produkcji u „Fuchsa" i „Wedla"

Nawet dla przypadkowego widza, który wczesnym rankiem przechodził ul. Topiel jasne było, że u „Fuchsa" dzieje się coś nadzwyczajnego. Wielkie czerwone transparenty rozwieszone na murach zakładu, podawały treść zobowiązania. Robotnicy „Fuchsa" stając do Dnia Pracy Stalinowskiej zobowiązali się zwiększyć produkcję o 10 proc. ponad najlepszy dotychczasowy wynik dzienny.

Wykonanie zobowiązania stało się punktem honoru całej załogi — nic dziwnego, że o godz. 7.30 wszyscy byli już na swych stanowiskach roboczych. Wielu, aby nie spóźnić się do pracy, przybyło do fabryki na długo przed sygnałem syreny.

Przekroczone zobowiązania

Już po godzinie jasne stało się, że „Fuchs" nie tylko nie zawiedzie, nie tylko wypełni podjęte zobowiązania, ale znacznie je przekroczy. Zawijalnia do godz. 10-ej przepuściła 3 tony cukierków, podczas gdy najlepszy wynik dotychczasowy wynosił 2.300 kg. W takim samym tempie szła praca we wszystkich oddziałach fabryki.

Krótka przerwa na obiad — i znów wszystkie hale tętnią pracą. Nie ma przestojów — wszystko do bieżącej produkcji przygotowano zawczasu poprzedniego dnia.

Wyniki, na które po zakończeniu dnia roboczego oczekiwała cała załoga, przewyższyły najśmielsze oczekiwania. Nie o 10 proc., lecz o ponad 30 proc. zwiększono najlepszą dzienną produkcję.

Na czoło poszczególnych oddziałów wybiły się: waflarnia, wykonująca dotąd maksymalnie 138,6 proc., która zobowiązała się wykonać 148,6 proc., a wykonała 214,4 proc.;czekoladernia, która uzyskała 337,8 procent, bijąc o 200 procent dotychczasowy najlepszy wynik; zawijalnia oraz dział pralin.

Indywidualnie najlepsze wyniki osiągnęli: ZMP-owiec Zdziennicki, który uzyskał 493,3 proc., tow. Borkowski — 324,4 proc.

Młodzież walczy o pierwszeństwo

U „Wedla" Dzień Pracy Stalinowskiej—dzień maksymalnego przekroczenia norm produkcyjnych przerodził się w zacięte współzawodnictwo młodzieży i starszych. Na pakowni karmelków zwyciężyli starsi, osiągając 9.105 kg. Młodzież zapakowała 8.535 kg. Dotychczas każdy z tych zespołów pakował najwyżej 5 ton cukierków.

Na pakowni „toffi" sukces odniosła młodzież, pakując 5.500 torebek, podczas gdy starsi uzyskali 4,760 sztuk. I tu oba wyniki są lepsze od dotychczasowych, sięgających maksymalnie 4.000 torebek.

Pakownia biszkoptów, która zobowiązała się zwiększyć dzienną wydajność o 20 proc., osiągnęła wynik o 50 proc., lepszy od najlepszego dotychczas.

Dodatkowe kursy wagonów sypialnych

W okresie zimowym PBP „Orbis" uruchomi na niektórych szlakach kolejowych w ruchu krajowym następujące dodatkowe kursy wagonów sypialnych:

1) W pociągu 107/108 na trasie Warszawa Gł. — Zakopane — Warszawa Gł. od 17.XII.49 — 9.I.50 r. codziennie 2 wagony sypialne, jeden kl. 3 i jeden kl 2. Po 9-tym stycznia wagony te będą kursować 3 razy w tygodniu, tj. z Warszawy: wtorki, czwartki i soboty, a z Zakopanego we środy, piątki i niedziele.

2) W pociągu 105/626 — 804 — 112 Warszawa Gł. — Krynica — Warszawa Gł. od 21.XII.49 r. — 8.I.50 r. kursuje wagon syp. kl. 3, trzy razy w tygodniu, tj. z Warszawy: w poniedziałki, środy i soboty, z Krynicy: we wtorki, czwartki i niedziele; oprócz tego w dniu 23.XII.49 r. zostanie uruchomiony dodatkowy wagon sypialny kl. 3. Powrót z Krynicy 24.XII.

3) W pociągu 1501/1502 Warszawa Gł. — Jelenia Góra — Warszawa Gł. uruchamia się drugi wagon syp. kl. 3. Będzie on kursować aż do odwołania.

4) W pociągu Nr 115/P. 116 Warszawa Gł. — Kraków — Warszawa Gł. (pociąg dodatkowy, świąteczny, odjazd z W-wy Gł.o godz. 23.40, odj. z Krakowa o godz. 20.20) uruchamia się wag. syp. kl. 3 w następujących terminach: (odjazdy z W-wy) 21, 22, 23, 27 grudnia 49 r. i (z Krakowa) 22, 23, 27, 28 grudnia 49 r.

5) W pociągu 203/204 Warszawa Gł. — Zebrzydowice — Warszawa Gł. od 17.XII.49 — 10.I.50 r. codzienny kurs wag. syp. kl. 3. Do tego terminu wagon syp. na tej linii kursował tylko 3 razy w tygodniu.

WAŻNE DLA INSTYTUCJI PAŃSTWOWYCH

Klub międzynarodowej prasy i książki przyjmuje prenumeratę na rok 1950 na:

BIULLETIEŃ INOSTRANNOJ KAMIERCZESKOJ INFORMACJI

Prenumeratę przyjmuje się jedynie od instytucji państwowych. Warunki prenumeraty: rocznie 4.750.— półrocznie 2.380.—

307

Zaopatrzenie wsi dolnośląskiej przed świętami

W celu zwiększenia zaopatrzenia gminnych spółdzielni w okresie przedświątecznym oddział wrocławski Centrali Rolniczej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska" zaopatrzył gminne spółdzielnie na Dolnym Śląsku dodatkowo w artykuły tekstylne, konfekcję, obuwie i artykuły spożywcze na ogólną sumę 165 milionów zł.

161 proc. normy osiągnęli betoniarze z Centralnego Domu Partii w Dniu Pracy Stalinowskiej

Robotnicy pracujący na budowie Centralnego Domu PZPR zobowiązali się ku czci 70 rocznicy urodzin towarzysza Stalina wykonać przedterminowo betonowanie posadzki w kotłowni gmachu. Posadzka ta składa się z 15 pól o wymiarach 6x6 i 3x6 metrów.

Mimo bardzo trudnych warunków (pracowało się w piwnicy zamkniętego czworokątem bloków podwórza), robotnicy od pierwszego dnia realizacji tego zobowiązania osiągali 140 proc. normy. Wynik jak na warunki pracy betoniarzy w piwnicach — doskonały i zdawałoby się — ostateczny. Lecz betoniarze postanowili i ten wynik przekroczyć w Dniach Pracy Stalinowskiej.

Dnia 19 bm. od wczesnych godzin rannych żywiej zawrzała betoniarka. Strop parteru roznosił głośny turkot wózków „japonek". Przez rynnę walił nieprzerwanym strumieniem beton.

Godzina, dwie, trzy... Instruktor notował wyniki. Strzałka wydajności piła się w górę. Wyniki pracy tego dnia — 159 proc.!

Robotnicy dzieląc się spostrzeżeniami z tego dnia pracy stwierdzili zgodnie, że rynna z drzewa jest za wąska, źle ustawiona i nie może przepuszczać nieprzerwanie betonu. — Trzeba tu coś zmienić — uradzili.

Następnego dnia upewniono się, że spostrzeżenia były słuszne. Na dwie godziny przed fajerantem wstrzymano pracę przy wyniku 160 proc. normy. W ciągu tych dwóch godzin poszerzono rynnę i zmieniono jej kąt ustawienia.

Wczoraj musieli odrobić opóźnienie dwóch godzin i osiągnąć jeszcze lepszy wynik. Osiągnęli. Punktualnie o godzinie 15-ej zakończono betonowanie ostatniego pola.

Wynik dnia wczorajszego brzmiał: 161 proc.

Tak więc w ciągu trzech Dni Pracy Stalinowskiej, robotnicy wykonali 41 proc. ponad dotychczasową maksymalną wydajność.

Wieczorem, po pracy z dumą wracali do domu przodownicy: Cierlowski, Maliszkiewicz, Boguszewski, Kostyna i inni. Wiedzieli, że godnie uczcili dzień urodzin towarzysza Stalina. (w. b.).

Więcej troski o ludzi pracy — mieszkańców osiedli podstołecznych

Wadliwy rozkład jazdy, niedostosowany do godzin rozpoczęcia pracy, to tylko jedna z bolączek mieszkańców osiedli podstołecznych, dojeżdżających do pracy w Warszawie. Wiele kłopotów przysparza też mieszkańcom Mińska Mazowieckiego, Miłosny, Sulejówka, Wesołej i innych osiedli podwarszawskich zbyt częste spóźnianie się pociągów elektrycznych, kursujących na tej linii.

Redakcja nasza stale otrzymuje listy czytelników, mieszkańców linii Mińsk Mazowiecki, narzekających słusznie, że muszą dojeżdżać do pracy w Warszawie wcześniejszymi pociągami, aby nie spóźnić się do pracy. W rezultacie pociągi wcześniejsze są przepełnione i dostanie się do wagonu na stacjach położonych bliżej Warszawy jest po prostu niemożliwe.

Ale opóźniają się nietylko pociągi ranne, zmierzające do Warszawy. Są tacy, którzy twierdzą, że pociąg odchodzący z dworca Śródmieście w kierunku Mińska Maz. o godzinie 23.32 jeszcze nigdy nie przybył do stacji końcowej punktualnie. Niewątpliwie jest w tym trochę przesady. Niemniej w twierdzeniu tym kryje się dużo prawdy, co niezbyt dobrze świadczy o dyżurnych ruchu, kierujących pociągami na tej linii.

DOKP Warszawa winna zbadać co jest przyczyną opóźniania się pociągów elektrycznych, kursujących na linii Mińsk Maz. Rozkład jazdy (nawet zły!) istnieje po to, aby go przestrzegać. (iwa)

Warszawscy robotnicy transportowi podnoszą wydajność pracy

W zakładach transportowych SPB odbyła się uroczystość wręczenia nagród robotnikom i szoferom, którzy po przystąpieniu do współzawodnictwa osiągają coraz lepsze wyniki pracy.

Jedenastu robotników i dziesięciu kierowców otrzymało jako nagrody książeczki oszczędnościowe PKO z wpłaconymi sumami od 5 do 10 tys. zł.

Robotnicy osiągnęli ostatnio 534 proc. normy, a kierowcy 356 proc. normy. (w.b.)

Małorolny chłop przodującym hodowcą

Małorolny chłop z Ustki Alfons Czywil wyhodował i dostawił w ramach kontraktacji do gminnej spółdzielni „Samopomoc Chłopska" tucznika o wadze 314 kg.

Dzięki starannej pracy i zamiłowaniu do hodowli, Czywil przystosował w całości swoje nieduże gospodarstwo do racjonalnej hodowli trzody chlewnej. Obecnie posiada on 17 sztuk rasowych świń. Przodujący hodowca zobowiązał się w następnym roku dostawić do spółdzielni m. in. 2 tuczniki o wadze 400 kg. każdy.

Towarzystwo Ochrony Zwierząt powstało w Zakopanem

W Zakopanem zawiązał się oddział Towarzystwa Ochrony Zwierząt, który roztoczy opiekę głównie nad psami i końmi.

Działalność swą Towarzystwo rozpocznie od wyświetlania filmów oświatowych oraz wydania broszury o psie i jego chorobach. Towarzystwo nawiąże współpracę z wszystkimi organizacjami i szkołami.

Do zarządu, na którego czele stanął pracownik Narodowego Parku Tatrzańskiego Leon Podobiński, weszli znani literaci: Kornel Makuszyński i Janusz Meissner.

Publikacje Łódzkiego Tow. Naukowego

Łódzkie Towarzystwo Naukowe wydało od r. 1947 38 prac naukowych o łącznej ilości 68.000 egzemplarzy.

W drugiej połowie br. wyszły dotychczas drukiem następujące prace członków Łódzkiego Towarzystwa Naukowego: prof. dr Jana Dembowskiego „Zachowanie się zwierząt, a ich rozwój", prof. dr Stanisława Kaczorowskiego „O niektórych przekształceniach podziału", dr Henryka Sandnera „Przyczynek do znajomości fauny pasożytniczej płazów z okolic Warszawy", prof. dr. F. J. Wiśniewskiego „O ruchu cząstek przyciągających się z siłą odwrotnie proporcjonalną do czwartej potęgi ich wzajemnej odległości" i „Masa elektromagnetyczna cząsteczek elementarnych", prof. dr Zdzisława Stiebera „Toponomastyka Łemkowszczyzny, cz. II" i prof. dr Ireneusza Michalskiego „Struktura antropologiczna Polski".

Kontraktacja łąk i pastwisk w pow. kłodzkim

W celu osiągnięcia lepszych wyników w hodowli zarząd Gminnej Spółdzielni w Lewinie Kłodzkim przystąpił do prac nad polepszeniem gospodarki łąkarskiej i pastwiskowej w swojej gminie. Nowozakładane i zagospodarowywane łąki i pastwiska są kontraktowane przez gminną spółdzielnię. Chłopi, kontraktujący uprawę łąk i pastwisk, otrzymują ze strony spółdzielni pomoc fachową i techniczną.

Inicjatywa gminnej spółdzielni w Lewinie podjęta została i przez inne okoliczne spółdzielnie. Kontraktowanie łąk i pastwisk prowadzą w tej chwili spółdzielnie gminne w Rańcowie, Tarnówce, Gołaczowie i Kociole.

Zakończenie Festiwalu Sztuk Radzieckich

Dnia 22 bm. o godz. 17-ej w Państwowym Teatrze Polskim odbędzie się uroczyste zakończenie Festiwalu Sztuk Radzieckich. Na program złożą się:

Fragment poematu Chaczaturiana o Stalinie w wykonaniu Państwowej Filharmonii w Warszawie z udziałem solistów i chóru Państwowej Opery Warszawskiej pod dyrekcją Z. Ziosława Górzyńskiego.

Zagajenie Przewodniczącego Komitetu Honorowego Festiwalu Sztuk Radzieckich, Ministra Kultury i Sztuki Stefana Dybowskiego.

Przemówienie Przewodniczącego Jury tow. Leona Kruczkowskiego.

Odczytanie orzeczenia Jury i ogłoszenie nagród.

Przemówienie przedstawicieli teatrów w imieniu nagrodzonych.

Przedstawienie wyróżnionej sztuki Anatola Sofronowa „Moskiewski charakter" w wykonaniu Państwowych Teatrów Dramatycznych we Wrocławiu.

Konkurs na opis metod pracy racjonalizatorów — trwa

Komitet Organizacyjny Konkursu na najlepszy opis metod pracy przodownika, racjonalizatora, lub przodującej brygady komunikuje, że wobec licznych wniosków uczestników konkursu, termin nadsyłania opisów zostaje przedłużony do dnia 31 stycznia 1950 r.

Do Komitetu wpłynęło już obecnie ponad 700 prac z różnych dziedzin życia gospodarczego.

W najbliższym czasie Sąd Konkursowy przystąpi do oceniania nadsyłanych prac.

Po zakończeniu konkursu najlepsze opisy będą publikowane w prasie oraz naukowo opracowane, celem upowszechnienia najlepszych metod pracy i osiągnięć racjonalizatorskich i nowatorskich dla wszystkich pracujących.

Opisy nadsyłać należy na adres: Komitet Organizacyjny Konkursu, Główny Instytut Pracy, Warszawa ul. Mazowiecka 11.

RADIO

PIĄTEK — 23 GRUDNIA

Program I na fali 1339.3 m.

Program dnia 8.35. na jutro 23.55. Sygnał czasu 12.00. Wiadomości 12.04, 16.00, 20.00, 23.00.

8.40 Muzyka; 8.55 Dla klas VI — IX: 9.15 Muzyka; 9.25 Marsze i walce z oper; 10.00 PCK.; 10.10 Dla przedszkoli; 10.30 Muzyka; 10.50 Informacje; 10.55 Dla klas I — II; 11.15 „Niziny" Orzeszkowej; 11.35 Pieśni kompozytorów radzieckich; 12.30 Dla wsi.; 12.55 Melodie ludowe; 13.25 Przerwa. 16.20 Laureaci nagród Stalinowskich w muzyce; 17.00 Muzyka; 17.30 „Słońce nad stepem" Pawlenki; 17.50 Pieśni o Stalinie; 18.10 Dla wojska; 19.00 CRZZ.; 19.15 „Na muzycznej fali"; 20.40 „Podżegacze" Szpanowa; 21.00 Muzyka; 21.30 „Krzyk jarzębiny" Kubackiego; 22.30 Prokofiew — kwartet smyczkowy; 23.10 Koncert rozrywkowy; 24.00 Koniec audycji.

Program II na fali 395.8 m.

Program dnia 7.05, 13.25, na jutro 23.10, Sygnał czasu 5.13, Wiadomości 5.15, 6.00, 6.45, 16.00, 20.00, 23.00.

5.10 Początek audycji; 5.20 Koncert dla świata pracy; 6.05 Gimnastyka; 6.15 Koncert z Budapesztu; 7.10 Muzyka; 7.55 Repertuar kin i teatrów; 8.00 Muzyka; 8.35 Przerwa; 13.30 Muzyka rozrywkowa; 14.00 Radiokronika. 14.15 Muzyka popularna; 14.55 „Nowy numer" Kuźnica; 15.00 Pogadanka; 15.10 „Niziny" Orzeszkowej; 15.30 Dla świetlic dziecięcych; 15.50 — 16.35 Muzyka; 16.50 Wiadomości z terenu; 17.00 Koncert dla przodowników pracy; 17.45 „SP"; 18.00 Z kraju i ze świata; 18.15 „Melodie świata; 18.40 Utwory fortepianowe Schumana; 19.00 Rezerwa; 19.15 Koncert pod dyr. Wisłockiego; 20.40 Muzyka rozrywkowa; 20.55 Audycja literacka; 21.10 — 21.20 — 22.00 Muzyka; 22.15 Koncert rozrywkowy z Budapesztu; 23.15 Koncert solistów; 24.00 Koniec audycji.

TRYBUNA LUDU

Wydawca: Komitet Centralny Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej.

Redaguje Komitet: Nakład R.S.W. „Prasa".

Redakcja: Warszawa, ul. Smolna 12.

Telefony: Redaktor Naczelny 8-22-30. Zastępca Redaktora Naczelnego 8-33-28 Sekretarz Redakcji 8-82-29. Dział miejski 8-71-82. Dział gospodarczy 9-64-78.

Centrala: 8-82-28; 8-51-04; 7-01-22; 7-01-21; 8-57-82.

Telefony nocne: Sekretariat 8-92-23. Dział krajowy 8-51-34. Redaktor Nocny 7-01-21. Redaktor Techniczny 8-57-82. Dział Depesz 7-01-22.

PRENUMERATA:

Prenumerata miesięczna w kraju zł 150.— prenumerata zbiorowa od 10 egz. na jeden adres, partyjna zł 75.—, zagraniczna zł 300.—.

Konto PKO — Nr I-1374

Przy zgłoszeniu prenumeraty należy podać dokładny i czytelny adres.

Administracja: Warszawa ul. Smolna 13, tel. 8-29-94.

Kolportaż, tel. 8-71-90. Biuro Reklam i Ogłoszeń 8-50-23.

Druk Zakłady Graficzne RSW „Prasa", ul. Smolna 10.

2 B-70245

Kronika portu szczecińskiego

W Szczecińskim Urzędzie Morskim odbyło się uroczyste zakończenie 6-miesięcznego kursu dla dźwigowych, połączone z wręczeniem świadectw i nagród pieniężnych przodującym absolwentom.

Kurs, który ukończyło 27 osób, połączony był z praktycznymi zajęciami, co umożliwiło absolwentom przystąpienie do pracy w porcie szczecińskim bezpośrednio po ukończeniu nauki.

*

W Urzędzie Morskim w Szczecinie powstał ostatnio klub techniki i racjonalizacji, którego celem jest usprawnienie pracy na odcinku technicznych i organizacyjnym.

Ukazał się podwójny Nr 51 — 52

ODRODZENIA

poświęcony 70-leciu urodzin

JÓZEFA STALINA

Numer otwiera artykuł:

ZYGMUNTA MODZELEWSKIEGO

Zawiera prace i wypowiedzi:

S. Alliłujew, Henri Barbusse, Johannes Becher, Peter Blackman, Mikołaj Bobrow, Jerzy Borejsza, Tadeusz Borowski, Andrzej Braun, Władysław Broniewski, G. Cagarelli, Józef Chałasiński, M. Cziaurelı, Jan Dembowski, Rene Depestre, Dominique Desanti, Dżambuł Dżabajew, Ilja Erenburg, D. Gogoszija, Stefan Ignar, Aleksander Jackowski, Aleksander Jakowlew, Gieorgij Leonidze, Hyman Levy, Włodzimierz Majakowski, Ivor Montagu, Zofia Nałkowska, Piotr Pawlenko, Jerzy Putrament, Adam Rapacki, Romain Rolland, F. N. Samojłow, G. B. Shaw, K. Simonow, Antoni Słonimski, Michał Szołochow, Aleksy Tołstoj, Aleksander Twardowski, Mikołaj Wirta, W. Wiszniewski, Mikołaj Zabołocki, Roman Zimand.

Cena nr 25 zł.

308-K

O STALINIE

Henri Barbusse

Dzieje jego życia — to nieprzerwane pasmo zwycięstw nad nieprzerwanym pasmem potwornych wprost trudności. Nie było roku, poczynając od 1917, by nie dokonał takich czynów, które każdemu zapewniłyby nieśmiertelną sławę. To człowiek ze stali. Samo nazwisko daje nam pełny jego obraz: Stalin — stal. Niezłomny jest i giętki jak stal. Siła jego — to niezrównany jego rozsądek, szeroki zasób wiedzy, niebywała zdolność skupienia się w sobie, zamiłowanie do jasności, bezwzględna konsekwencja w czynach, szybkość, stanowczość i siła decyzji, nieustanna troska o właściwy dobór kadr.

Po śmierci człowiek żyje tylko na ziemi. Lenin żyje wszędzie, gdzie są rewolucjoniści. Ale nikt, można powiedzieć, nie ucieleśnia tak myśli i słowa Lenina jak Stalin. Stalin — to Lenin dnia dzisiejszego.

Stalin wierzy w masy, a masy wierzą w Stalina. W nowej Rosji panuje prawdziwy kult Stalina, lecz oparty on jest na zaufaniu i czerpie swe źródło z dołów. Ten, którego profil widnieje na czerwonych plakatach — obok Karola Marksa i Lenina — jest człowiekiem, który troszczy się o wszystkich i o wszystko, jest człowiekiem, który stworzył to, co jest i stworzy to, co będzie.

Gdy idziesz nocą przez Plac Czerwony, szeroka panorama rozdwaja się jakby przed twymi oczyma: to, co jest dziś — ojczyzna najlepszych ludzi na kuli ziemskiej — i to co dawne, co było przed 1917 rokiem. Zda się, że ten, kto spoczywa w Mauzoleum pośrodku wyludnionego o nocnej porze Placu, jest teraz jedynym człowiekiem na świecie, który nie śpi, lecz czuwa nad wszystkim dokoła — nad miastami i wioskami. Jest to prawdziwy wódz, człowiek, o którym robotnicy z uśmiechem radości mówili, że jest ich towarzyszem i zarazem nauczycielem, jest to ojciec i starszy brat, naprawdę opiekujący się wszystkimi. Nie znaliście go, ale on was znał i myślał o was. Bez względu na to, kim jesteście, potrzebny wam jest ten przyjaciel.

I bez względu na to, kim jesteście, szczęśliwy los wasz znajduje się w ręku tego drugiego człowieka, który też czuwa i pracuje za wszystkich— człowieka o umyśle uczonego, o twarzy robotnika, człowieka w zwykłej bluzie żołnierskiej.

Dolores Ibarruri (La Passionaria)

Po raz pierwszy przyjechałam do Związku Radzieckiego w roku 1933 jako delegatka Komunistycznej Partii Hiszpanii na XIII plenum Komitetu Wykonawczego Międzynarodówki Komunistycznej.

Przyjazd do kraju socjalizmu był dla mnie spełnieniem najgorętszego pragnienia, którym żyłam od roku 1917.

I — zobaczyłam Stalina.

Było to na XVII Zjeździe partii bolszewickiej...

Widziałam na trybunie Zjazdu wodza proletariatu światowego, człowieka, którego lęka się i nienawidzi burżuazja, a kochają miliony prostych ludzi, wodza partii bolszewickiej, który ujął swoją wolą stalową siły robotników i chłopów i złączył je w jeden strumień potężny, pokonywający wszystkie przeszkody na ciężkiej, nierównej drodze.

Widziałam w Stalinie wodza rewolucyjnego, który, jak orzeł, wzniósłszy się na wyżyny marksistowskiej nauki, zawsze znajdował słuszne wyjście z najbardziej zawiłych i trudnych sytuacji.

I widząc Stalina, widząc jego nieugiętość, widząc spokój, z jakim ten doświadczony sternik przyjmuje wszystkie ciosy, którymi żywioły kapitalistyczne atakują kraj radziecki, czułam, jak krzepnie we mnie, silniejsza jeszcze niż kiedykolwiek, wiara w partię bolszewicką, wiara w zdolności i siłę rewolucyjną mas, wiara w ostateczne zwycięstwo komunizmu nad ustrojem kapitalistycznym.

Kiedy widzi się Stalina, chciałoby się podejść do niego i otworzyć przed nim całą duszę, opowiedzieć mu o wszystkich swych myślach i uczuciach, ponieważ wie się, że Stalin wszystko rozumie; bowiem Stalin jest równie wielki jako człowiek, wódz i rewolucjonista.

Ale lepiej od wszystkich pisarzy, lepiej od wszystkich biografów umie sam lud wyrazić, czym jest dla wszystkich Stalin, kiedy ustami najprostszych swych przedstawicieli powiada: „Stalin jest dla nas czymś więcej niż ojcem najlepszym!“

Widziałam Stalina... A kiedy wyjeżdżałam ze Związku Radzieckiego, by z powrotem wrócić do walki w półfeudalnej Hiszpanii, czułam wielką dumę, że widziałam Stalina, i duma ta potęgowała we mnie pozostałe uczucia: radości, nadziei i pewności zwycięstwa, jakie pobyt w kraju socjalizmu wywołuje we wszystkich rewolucjonistach i rewolucjonistkach, przybywających do Związku Radzieckiego z krajów kapitalistycznych.

Uczyć się u Stalina, być wierną uczennicą Stalina, być godną wielkiego wodza partii bolszewickiej i proletariatu światowego, oto co twardo wzięłam sobie za cel.

I kiedy nadeszły dla nas dni walk zaciekłych i krwawych, kiedy posępne, czarne chmury uderzyły w nasz naród potokami gwałtu i grozy, przykład Stalina dodawał nam ducha, w nim szukaliśmy źródła siły potrzebnej nam do pokonania wszystkich trudów, do przezwyciężenia wszystkich naszych słabości.

I na frontach, i w zapleczu, zawsze i wszędzie, gdzie tylko trzeba było podnosić ducha żołnierzy, czy budzić w robotnikach poczucie obowiązku i samopoświęcenia, imię Stalina było dla każdego z nas wiecznie bijącym źródłem mocy, uskrzydlającej nas w najtrudniejszych chwilach.

Martin Andersen Nexö

Wielkość i szczęście Związku Radzieckiego wynikły stąd, że u steru jego stanęli dwaj działacze światowej miary: Lenin i Stalin. Obaj przyszli w odpowiedniej chwili. Jeden zastąpił drugiego, jak syn ojca.

Wielkość Stalina, tak jak i Lenina, polega na tym, że osoba jego jest jakby ostoją dla uciśnionych całego świata, a źródłem niepokoju i trwogi dla bogaczy. Lenin i Stalin należą do ludzkości, do jej żywotnej, twórczej części, pragnącej zbudować nowy, lepszy świat.

Stalin — to towarzysz każdego robotnika. Pod mądrym kierownictwem Stalina urzeczywistnia się w Związku Radzieckim prastare marzenie pokrzywdzonych o życiu bez panów i sług, bez wyzyskiwaczy i wyzyskiwanych.

We wszystkich krajach świata oczy mas zwracają się w stronę Związku Radzieckiego. Liczba tych, którzy wierzą w nowe życie, wyraża się w setkach milionów. Na tym tle wyrasta postać Stalina, szczodrze obdarzona wszystkimi najpiękniejszymi cechami człowieka pracy, lecz w największym wymiarze. Silny i prosty, mądry i wrażliwy, przewidujący i ofiarny — jest niedoścignionym wzorem dla każdego przodującego robotnika, dla całej postępowej ludzkości.

Przyszłość należy do idei, której najpiękniejszym wcieleniem jest Stalin. Setki milionów ludzi na całym świecie myśli o nim z uczuciem najgłębszej wdzięczności.

To właśnie jest źródłem nadziei milionów ludzi. W Azji, Afryce, Ameryce, wszędzie gdziekolwiek mówiono ludziom, że tysiącletnie wysiłki, nie doprowadzą ich nigdy do poziomu rozwoju kapitalistycznego, ludzie słuchają o Związku Radzieckim i z nadzieją podnoszą głowy.

Jeśli na całym świecie ludzie mogą dziś wierzyć w to, iż wszyscy są zdolni, by żyć i pracować razem, jeśli czarni, żółci, brązowi, biali mogą pracować wspólnie, aby ocalić świat przed tymi, którzy go chcą zniszczyć — to jest to zasługą zwycięstwa systemu rządzenia ZSRR pod przewodnictwem Stalina.

Romain Rolland

Wy, towarzysze radzieccy, podnieśliście naszą pochodnię, która nam wypadła z rąk. Za sprawą waszego wielkiego Lenina, budziciela ognia, płomień wolności oświetla cały świat. Wy prowadzicie dalej przerwane dzieło Konwentu, tworzycie nowy, wyśniony przez nas świat.

Cześć Stalinowi twórcy was wszystkich, milionów budujących ogromny Związek proletariuszy wszystkich ras, wszystkich narodów wolnych i równych w dumnej radości pracy wszystkich dla wszystkich! Odtąd na przekór skrwawionym widmom lat, wypełnionych śmiertelną walką ludów z faszyzmem, narody porwane waszym przykładem, zaufaniem i wiarą w Związek Radziecki, znajdują oparcie w waszej potężnej fortecy, wznoszącej się nad Europą i Azją.

G. B. Shaw

Mówiąc o Stalinie pragnę powtórzyć z naciskiem to, co już mówiłem i pisałem niejednokrotnie. Stalin jest największym obrońcą pokoju.

Jemu zawdzięcza Związek Radziecki siłę i spoistość, a ta siła zabezpiecza pokój świata.

Powtarzałem to już niejednokrotnie, że cywilizacja możliwa jest tylko w oparciu o ustrój komunistyczny. Tylko ten ustrój zabezpiecza pokój.

Johannes Becher

Z nazwiskiem Stalina kojarzy się nam przede wszystkim myśl o pokoju. Myślimy o Stalinie, kiedy myślimy o pokoju. Gdy zaś życzymy sobie z całego serca, by pokój został na świecie zachowany, pragniemy zarazem namiętnie, by dane było Stalinowi pracować jeszcze wiele, wiele lat dla pokoju, a więc dla szczęścia ludzkości. Jak praca Stalina i tęsknota do pokoju stanowi dla nas jedno, tak wiąże się dla nas z imieniem Stalina wszystko, co dobre i piękne, co jest nam drogie i czym życie może nas obdarzyć.

Peter Blackman

Dzisiaj, gdy z wszystkich stron świata nadchodzą dary i życzenia dla Stalina, w umysłach bezimiennych milionów powstaje jedna szczera, prosta myśl: „Niech żyje Stalin“.

Ta myśl łączy ludy Azji, Afryki, Europy, Australii, Ameryki i dalekich wysp oceanów, łączy ludzi czarnych, białych i żółtych.

Lenin i Stalin obalili w swym kraju nie tylko przesądy klasowe, ale również niebezpieczne i destrukcyjne przesądy rasowe, które tkwiły tam za czasów carskich, a które po dziś dzień zachowały się w innych państwach. Partia komunistyczna, pod wodzą Lenina i Stalina, była pierwszym ugrupowaniem, które połączyło ludzi wszystkich religii, ras i narodowości.

A równocześnie „postępowi“ kosmopolici uważają „kolorowych“ mieszkańców Azji, Afryki i innych „zacofanych“ krajów za pariasów. Godzą się chętnie na wykorzystywanie tych ludzi przez kapitalistów własnej narodowości. Tę politykę reprezentuje dziś w pełni labourzystowski rząd W. Brytanii, który pod „socjalistyczną“ etykietką torturuje i morduje ludzi na Malajach, w Nigerii, Kenii i Ugandzie, i wszędzie tam, gdzie chce chronić zyski angielskich i amerykańskich kapitalistów.

Ludzie ci wciąż jeszcze usuwają Murzynów ze związków zawodowych w St. Zjednoczonych Ameryki Południowej i Afryki, aby powiększyć zyski białych; umacniają i wspierają system, który spycha Murzynów do rzędu niewolników.

Lenin dawno już wyklął i odrzucił te nędzne sztuczki magiczne. Uznawał *jedną* rasę ludzką.

Wraz z nim i w ślad za nim pogłębiał i rozwijał Stalin swoje teorie aż do zwycięskiego urzeczywistnienia ich w ZSRR. Cierpliwy i mądry, nigdy nie zaprzeczał istnieniu ludzkiej słabości. Nigdy nie uważał, by narody „zacofane“ były nieodwołalnie skazane na pozostawanie w tyle.

Pod kierownictwem Stalina wyrosła zbiorowość mocna, równa, zbiorowość, w której ludzie pracują wspólnie, z zadowoleniem i zapałem. Rosja, którą postępowy Zachód uważał do niedawna za beznadziejnie zacofaną, dziś przewodzi światu w badaniach energii atomowej. Dziewicze do niedawna, niezmierzone tereny korzystają dziś z dobrze zorganizowanego i dobrze prosperującego przemysłu. Ludzie niepiśmienni, którzy często nie wiedzieli nawet o istnieniu liter, obudzili się z bezwładu i pomagają w kształtowaniu i tworzeniu kultury i postępu.

Hewlett Johnson

Gdy miną te straszne i burzliwe lata i gdy historycy ustalą w spokoju wagę wydarzeń, niewątpliwie Stalin ukaże się jako olbrzym wśród karłów, jako człowiek, który, w odróżnieniu od owych ludzi mniejszego pokroju, pożądających władzy dla własnej korzyści, pociągnął i poprowadził wielką rodzinę narodów, zwaną Związkiem Radzieckim ku sprawiedliwemu wykonywaniu władzy.

Hyman Levy

Widmo, które straszyło po nocach Europę Marksa, wcieliło się w łoskot traktorów, w szum maszyn elektrycznych, w łany zbóż kołyszących się na wietrze, w ruszenie z posad ziemi za pomocą energii atomowej służącej nowemu pokoleniu, które nie zna kapitalizmu. Ludzie uciemiężeni i zdegenerowani pod berłem carów, przeobrazili się w wykwalifikowanych robotników, muzyków, naukowców, artystów, pisarzy, strategów. Niewykorzystane za soby energii, intelektu, uczuć i wartości duchowych człowieka, leżące odłogiem pod dawnymi rządami, rozwijają się i torują drogę nowemu życiu i nowej cywilizacji.

To wszystko znajduje swoje pozycje już w dotychczasowym bilansie historycznym dorobku towarzysza Stalina. Poświęcając całą swą mądrość, głębokie i wszechstronne doświadczenie, całą moc ducha, umysłu i ciała spełnieniu zadania Ludzkości, uczynił więcej dla stworzenia nowej epoki historycznej, niż jakikolwiek inny człowiek.

Tak oto Stalin stał się twórcą człowieka.

Aleksy Tołstoj

Nie jest łatwo stać ciągle w centralnym punkcie całego świata, myśleć historycznymi kategoriami i. jednocześnie troszczyć się o sprawy prostych ludzi, o tych, którzy odlewają stal, o lotników, o mleczarki, o uczonych, o uczniów i wielu innych; studiować jednocześnie procesy produkcyjne, strategię, budowę okrętów, architekturę i filozofię, lub czytać rękopisy młodych pisarzy; jednym słowem wkraczać wszędzie w dialektykę wydarzeń.

Charakter Stalina wcześnie się ukształtował i wcześnie utrwaliły się jego zasadnicze cechy. Stało się to w ciężkich walkach, w więzieniach, na zesłaniu, w pracy nielegalnej. Jako szczególna cecha jego osobowości uformowała się już wtedy ta potężna siła woli, która po zetknięciu się z niesprawiedliwością porządku społecznego wezwała młodego Stalina stanowczo pod sztandar rewolucji, w szeregi leninowskiej partii bolszewików, którą później wraz z Leninem prowadził. Ta niezłomna wola walki o komunizm wyrosła na podstawie miłości do człowieka i umiłowania życia.

Kłamstwo, prowokacja, zdrada, cynizm, rabunek i masowy mord — oto były brutalne prawa burżuazyjnego porządku...

My, ludzie radzieccy pragnęliśmy odwrócić się od tego pornograficznego widowiska, od tego stosu trupów, na którym rozszarpują się wzajemnie szakale. A wraz z nami miliony ludzi, którzy przekonali się, że istnieje siła, która rozbija łańcuchy niewolników, skierowały swe spojrzenia ku postaci rewolucjonisty Stalina.

Oto stoi na trybunie wielkiej sali kremlowskiej. Srebrzyście połyskują jego włosy. Patrzy na rozbrzmiewającą oklaskami salę, gdzie go młodzi i starzy z miłością i oddaniem pozdrawiają. Nalewa trochę wody do szklanki, pije bez pośpiechu kilka łyków. Przewodniczący zgromadzenia przy stole prezydialnym próbuje opanować manifestacyjny entuzjazm sali. Stalin odwraca się i patrzy na niego tak, jakby chciał prosić go, aby wreszcie mógł mówić. Otwiera zieloną teczkę. Jego mocne brwi podnoszą się w dwa ostre łuki. Zaczyna mówić, cicho, jak zwykle, spokojnie, oddzielając słowo od słowa. Formułuje precyzyjnie każdą myśl i znajduje najjaśniejsze i najprostsze sformułowanie, które jest zrozumiałe dla każdego...

Mówi prawie bez gestów. Tylko czasami zamyka rękę, aby ją potem skąpym ruchem otworzyć w kierunku sali, tak jakby chciał uwolnić myśl... Jedno zdanie, jak na przykład: „To znaczy, że wyzysk człowieka przez człowieka został zlikwidowany...“

Teraz przygotował ostre słowo, które jak strzała trafić ma w jedną z półokrągłych lóż dyplomatycznych nad drzwiami wejściowymi. Pociera czoło, jego oczy śmieją się. Z zaciśniętymi pięściami wyciągniętymi naprzód, gestem walki, nieugiętości i świadomości celu, kończy swe przemówienie: „Do nowej walki, do nowych zwycięstw komunizmu...“

To jest Stalin.

Michał Szołochow

Proste słowa

Wystąpienia były krótkie i zebranie nie ciągnęło się długo, ale na samym końcu przewodniczący kołchozu, młody wyrobiony chłopak, przedłożył długą rezolucję, w której szeroko i trochę napuszenie, suchym, urzędowym językiem mówiło się o tym, jak wdzięczni są zebrani towarzyszowi Stalinowi za okazaną pomoc i jakie ze względu na to biorą na siebie zobowiązanie. A dalej szło wyliczenie: w jak najkrótszym czasie przeprowadzić wiosenny siew, zwiększyć obszar uprawy zbóż jarych, rozwinąć gospodarkę hodowlaną itd., itd. Słowem, odczytana przez przewodniczącego rezolucja nie różniła się zupełnie formą od jakiejkolwiek innej rezolucji. Przewodniczący chciał właśnie poddać ją pod głosowanie, gdy do stołu prezydialnego, niepewnie i po mału stąpając, podszedł kowal kołchozowy i poprosił o głos. Miał 58 lat. W życiu swoim widział wiele rzeczy: dobrych i złych. Rodzinę miał liczną. W ubiegłym roku wyrobił ponad sześćset dniówek. Stał bardzo wzruszony i wielką czarną od żelaza ręką gładził krótko ostrzyżone, siwiejące włosy. Zebrani cierpliwie czekali, kiedy zacznie mówić.

— Wszystko to niepotrzebne — powiedział wreszcie z cicha, kładąc rękę na drobno zapisanych arkuszach rezolucji. — Trzeba napisać do towarzysza Stalina jedno słóweczko — dziękujemy.—On wszystko zrozumie.

Tego dnia po raz pierwszy w ciągu trzech lat istnienia kołchozu odrzucono rezolucję przewodniczącego, a uchwalono inną, najkrótszą ze wszystkich, jakie dotychczas uchwalono: „Dziękujemy towarzyszowi Stalinowi“.

Zdarza się bowiem, że jedno serdeczne, półgłosem wypowiedziane słowo — zastępuje wszystkie inne słowa. Szczególnie, gdy jest tak wiele...

Cały nasz kraj zawdzięcza swoją potęgę partii i Stalinowi. Naród kocha swego wodza, swego Stalina, miłością prostą i męską i chce słyszeć o nim słowa równie proste i męskie. Lecz zdaje mi się, że wielu z tych, którzy wprawną ręką piszą rezolucje i artykuły, mówiąc o Stalinie, zapominają niekiedy, że można wyrażać wdzięczność bez gadaniny, kochać bez ciągłego mówienia o tym i oceniać działalność wielkiego człowieka nie nadużywając określeń.

Dzień 21 grudnia rozpoczyna się w każdej rodzinie inaczej. A jednak dobrze wiem, jak zacznie się on u kowala kołchozowego. Jeszcze przed świtem, przy ogniu oskrobie staruszek do sina brzytwą policzki, włoży czystą koszulę, odświętny surdut i sukienne spodnie, z wyblakłymi ze starości nićmi na szwach. Z sąsiedniego chutoru przyjdzie do niego na śniadanie wraz z żoną najstarszy syn, pracujący w MTS — jako brygadier traktorowej brygady. Całą wielką rodziną siądą za stołem. Gospodarz, wśród uroczystej, surowej ciszy naleje wszystkim dorosłym po kieliszku wódki i powie:

— Dziś Stalina urodziny. Dobry z niego człowiek. Daj mu Boże wiele zdrowia i żeby przeżył na tym jasnym świecie jeszcze raz tyle, ile przeżył!

Potem wszyscy w milczeniu pomyślą sobie jak nie lekko, doprawdy, żyje się Stalinowi, jak wiele ogromnych i ciężkich trosk o naród spoczywa na jego barkach. A potem dopiero zacznie się za stołem rozmowa o polityce, o zbożu, które należy się za dniówki, o wschodzeniu ozimej pszenicy i o widokach na przyszłe zbiory.

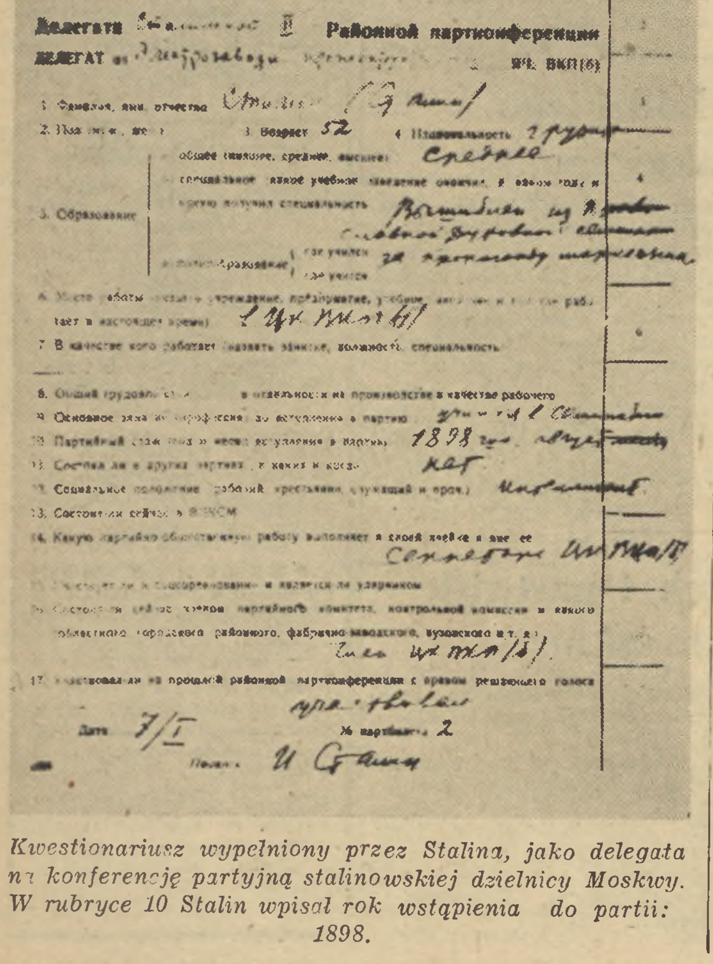

АНКЕТА

Районной партконференции

Kwestionariusz wypełniony przez Stalina, jako delegata na konferencję partyjną stalinowskiej dzielnicy Moskwy. W rubryce 10 Stalin wpisał rok wstąpienia do partii: 1898.

Elektrownia im. 70-lecia urodzin Stalina

MOSKWA. — W uroczystej atmosferze odbyło się uruchomienie pierwszej części urządzeń Uwedzkiej Międzykołchozowej elektrowni wodnej (obwód iwanowski).

Uwodzka międzykołchozowa elektrownia wodna jest największą konstrukcją tego typu na terenie całego obwodu iwanowskiego. Będzie ona obsługiwać 35 kołchozów.

Uczestnicy wiecu, który odbył się z okazji uruchomienia elektrowni wodnej, postanowili nadać jej nazwę „Elektrowni im. 70-lecia urodzin Józefa Stalina“.

Pieśni o Towarzyszu Stalinie

MOSKWA. — Państwowe Wydawnictwo Muzyczne wydało z okazji 70-lecia towarzysza Stalina wiele pieśni kompozytorów radzieckich, poświęconych wielkiemu wodzowi i nauczycielowi narodu radzieckiego.

Wydano również rosyjskie, ukraińskie, białoruskie, gruzińskie, azerbejdżańskie, ormiańskie, kazachskie, tadżyckie, mordwińskie i inne pieśni ludowe o towarzyszu Stalinie.

Aleksy Surkow

* * *

Wiatr z dachów śnieg z szelestem głośnym strąca,
Północ wydzwania Spasskiej Wieży zegar.
Znajoma fajka, nigdy nie gasnąca,
Wąsy, siwizną przyprószone z lekka.

On okręt nasz do zwycięstw wiódł przez lata
I dla nas czasy chronią go surowe.
W tę noc nad mapą wszystkie ludy świata
Wraz z nim w sędziwym Kremlu chylą głowę.

Front w zawikłane wzory się układa,
A on, celując w czarne, wrogie kręgi,
Gestem dowódcy, zwykłym i dokładnym,
Na zachód wciąż przesuwa chorągiewki.

On stanął ponad nami, frontem, Moskwą
Na zachód ramię wyciągając swoje:
Niech was prowadzi sztandar leninowski
W decydującej bitwie, o synowie!

Tłum. *Wiktor Woroszylski*

Grudzień, 1941 r.
Pod Moskwą.

Stalin w grudniu 1927 r.

Spółdzielnia Wydawnicza „Książka i Wiedza“

zawiadamia, że

nadszedł tom 12-ty wydania w języku rosyjskim

DZIEŁ J. W. STALINA

Abonenci mogą zgłaszać się celem odbioru wydawnictwa do księgarni przy ul. Nowy Świat 49.

„CZYTELNIK“
SPÓŁDZIELNIA WYDAWNICZO-OŚWIATOWA
NA 70-LECIE URODZIN
J. W. STALINA

„L E N I N“
ALBUM Str. 120
(100 fotografii i reprodukcji zestawionych chronologicznie)

„S T A L I N“
ALBUM Str. 120
(100 fotografii i reprodukcji zestawionych chronologicznie)

ZWIĄZEK LITERATÓW POLSKICH
„STROFY O STALINIE“
WIERSZE POETÓW POLSKICH
Str 48 + 6 nlb.

„WIERSZE O STALINIE“
PRZEKŁADY Z POETÓW RADZIECKICH
Str. 73 + 3 nbl.